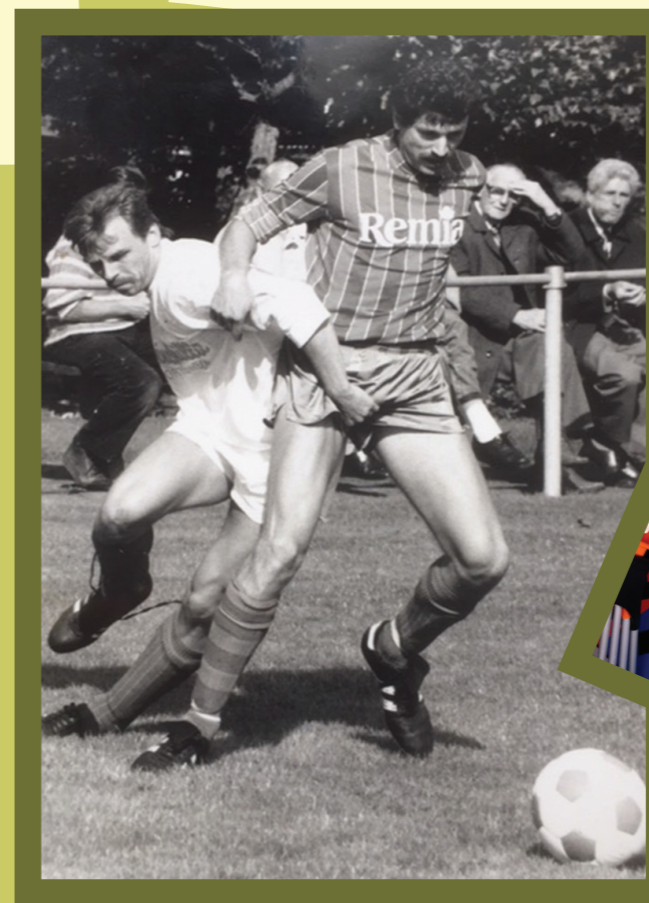

DOLDERSE KRONIEK

21ste jaargang nr. 4 - oktober 2018

INHOUD

3

Voorwoord
Sander Jansen

4

Ten geleide
Petra Koek

5

Kantines, fritessaus en meer
Jan Veerkamp

8

Louis Osterhaus
Louis Osterhaus

10

**Een dubbelinterview met twee zussen:
Rianne en Iris Vos**
Petra Koek

12

10 Portretten

20

D.O.S.C.-parel Lucie Akkerman
Petra Koek

22

Hoogte- en dieptepunten
Gerard de Vries

24

Krijn Broerse (Jr)
Krijn Broerse

28

Namen zonder rugnummers
Loes Scholman-van Nimwegen

29

**D.O.S.C. A1 tegen Feijenoord A1 in de
Kuip Rotterdam**
Walther van der Meer

Historische Vereniging Den Dolder

Opgericht 9 april 1997.

21ste jaargang nr. 4, oktober 2018

Verschijnt vier keer per jaar.

Bestuur

Voorzitter: Petra Koek
voorzitter@historischeverenigingdendolder.nl

Secretaris: Dick van Lier,
secretaris@historischeverenigingdendolder.nl

Penningmeester/Ledenadministratie: Ria Huisman-Joore
penningmeester@historischeverenigingdendolder.nl

Commissaris Archief: Flip Baay
archieff@historischeverenigingdendolder.nl

Redactie Dolderse Kroniek: Dick van Lier, Mieke van der
Ploeg, Nico van der Kleij, Frits Stuurman
redactie@historischeverenigingdendolder.nl

Ontwerp, lay-out en opmaak: Gera Hoogland
gera@loods21.nl

Foto omslag: Louis Osterhaus in actie

Druk: BladNL, Utrecht

Tekstvoorstellen en reacties naar de redactie.
redactie@historischeverenigingdendolder.nl

Alle rechten voorbehouden. Overname uit deze uitgave is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van het bestuur van de Historische Vereniging Den Dolder. Het aanmeldingsformulier voor de vereniging vindt u op de website. Het lidmaatschap van de vereniging leidt steeds tot een stilzwijgende verlenging per kalenderjaar. Opzegging als lid van de vereniging kan mondeling, schriftelijk of via email tot stand worden gebracht en dient tenminste vier weken voor het einde van het verenigingsjaar te geschieden aan de penningmeester.

De contributie bedraagt € 15.00 per jaar.

De Historische Vereniging beschikt over de ANBI verklaring ('Algemeen Nut Beogende Instelling'). Dit betekent dat uw gift (geheel of gedeeltelijk) in mindering kan worden gebracht op uw belastbaar inkomen.

De website van de vereniging is:
www.historischeverenigingdendolder.nl

ISSN: 1389-0026

Voorwoord

Voor u ligt een speciale uitgave van de Dolderse Kroniek vanwege het zeventigjarige bestaan van D.O.S.C. Een bijzonder moment waar de Historische Vereniging Den Dolder ook terecht aandacht aan schenkt.

Want, sport is de belangrijkste bijzaak van het leven. Een uitspraak die voor mij recht doet aan de betekenis van het sporten in onze samenleving. Sport is leuk om te doen, het geeft je energie en helpt je gezond te blijven. Maar sport is veel meer dan dat. Sporten draagt bij aan een grotere maatschappelijke betrokkenheid van mensen, versterkt de onderlinge saamhorigheid en zorgt ervoor dat mensen elkaar ontmoeten. Allemaal zaken die flink bijdragen aan de kwaliteit van het leven van mensen.

De ambities van de gemeente op het gebied van sport zijn daarom groot. Nog belangrijker daarbij zijn de verenigingen. Want daar gebeurt het! Daar komen de mensen samen en daar zitten de cultuurdragers van de gemeenschap. Voor mij is een sportvereniging dan ook een spiegel van de samenleving. En als ik naar de Dolderse Omni Sport Club kijk, dan geldt dat zeker.

Bijna iedereen in Den Dolder heeft wel iets van doen met de vereniging. En dat zie je terug in de wijze waarop de vereniging zich in de afgelopen zeventig jaar heeft ontwikkeld. Vanuit de gedrevenheid, voortvarendheid, eigenzinnigheid en het ondernemerschap, die de mensen en het dorp karakteriseren, heeft de vereniging sinds 1948 een mooie groei doorgemaakt. Inmiddels kun je bij D.O.S.C. van de jongste leeftijd tot na je honderdste verjaardag terecht bij een van de

acht sporten. Uniek in onze gemeente!

Een blik op de Eregalerij van D.O.S.C. laat al zien hoezeer de vereniging midden in de Dolderse samenleving staat. Veel bekende namen, die ook op andere manieren betekenis hebben gekregen voor Den Dolder. Achter al die namen schuilen ook persoonlijke verhalen. Wat zij gedaan hebben voor de club en wat zij hebben bijgedragen aan de ontwikkeling van D.O.S.C. Bijzondere en mooie verhalen!

De verhalen van een aantal van hen kunt u lezen in deze speciale uitgave. Ik vind het mooi dat voor dit jubileum gekozen is voor deze opzet. Want deze mensen laten gezamenlijk een belangrijk deel zien van de historie van D.O.S.C. en van het dorp Den Dolder.

D.O.S.C. is een club met een mooie geschiedenis en een mooie toekomst. Daar werken alle vrijwilligers, van bestuurslid tot de scheidsrechter, elke dag weer aan. Samen met de vereniging investeert de gemeente om het sporten in Den Dolder nog leuker te maken. Zo geeft de aanleg van de fietstunnel een veilige fietsroute naar het sportcomplex van D.O.S.C.. Met een nieuw kunstgrasveld, betere verlichting van de velden en nieuwe kleedkamers zal dit jaar weer een mooie stap gezet worden voor de voetbalafdeling. D.O.S.C. en de gemeente zullen samen blijven werken aan een mooie toekomst van de vereniging en alle acht sporten. Zodat hier ook de komende zeventig jaar een nieuwe geschiedenis gemaakt kan worden.

Namens het College van Burgemeester en Wethouders wil ik iedereen die D.O.S.C. een warm hart toedraagt feliciteren met dit prachtige jubileum. En natuurlijk veel leesplezier gewenst met deze prachtige, persoonlijke verhalen van de mensen van D.O.S.C.

Sander Jansen
Wethouder Sport

Ten geleide

Deze vierde kroniek van 2018 is geheel gewijd aan het jarige DOSC. Of moeten we schrijven D.O.S.C.? Of Dosc? Of... we kwamen de naam van onze 70-jarige omnisport-vereniging in alle varianten tegen en kozen voor de variant met punten, zodat het duidelijk is dat er een afkorting staat van Dolderse Omni Sport Club.

De oproep in onze nieuwsbrief en die in de Nieuwsbode, gesteund door een oproep via het feestcomité van D.O.S.C., maakten heel wat los. Er kwamen lange en korte stukken tekst binnen, persoonlijke en zakelijke, en veel foto's per mail of gewoon in een envelop. Dat gaf een hoop plezier bij de voorbereiding, maar ook hier en daar wat zorg. In deze feestkroniek is de ene sport beter vertegenwoordigd dan de andere. Dat is niet omdat de ene belangrijker is dan de andere, maar gewoon omdat er geen kopij kwam. Als u na lezing denkt, dat er nog een verhaal te vertellen is, laat ons dat dan weten. Dan plaatsen we dat wellicht later, als D.O.S.C. 71 wordt bij voorbeeld!

Het is belangrijk bij het lezen van de artikelen te beseffen dat deze teksten geschreven zijn door sporters, bestuurders, kantinhulp en wat al niet meer, die zich zaken, gebeurtenissen, personen herinneren. Sommige zaken of personen zijn belicht, andere niet. Dat is een persoonlijke keuze of gewoon een kwestie van (selectief?) geheugen. Dat wil dus niet zeggen dat in deze kroniek alleen maar feiten staan; nee, het zijn persoonlijke herinneringen en wellicht zelfs verkeerde interpretaties hier en daar. Steeds vaker kiezen we ervoor de oral history zoals dat heet, volledig de ruimte te geven. Want Jan Blokker heeft eens gezegd: Geschiedenis is

niet wat er gebeurd is, geschiedenis is wat de mensen zich herinneren. Zeker op een verjaardag als deze is dit ophalen van herinneringen bedoeld als een feest van herkenning. Niet alle foto's die zijn aangeleverd zijn ook geplaatst. Wijs geworden bij de laatste druk over dpi's en andere technische zaken, hebben we in deze kroniek alleen de beste foto's geplaatst. Als u originele, zwart-wit en kleur, foto's of krantenknipsels wilt zien, kijk dan ook vandaag of morgen in de vitrinekast in het D.O.S.C.-paviljoen. Daar vindt u deze en nog veel meer herinneringen aan vervlogen tijden. Dit jaar geen uitgebreide tentoonstelling.

De aangeleverde kopij getuigt unanimiteit van groot enthousiasme: voor de sport, voor de club, voor Den Dolder. Ook uit de twee interviews met de drie groeibriljantjes van D.O.S.C. straalt het besef dat het een enorm voorrecht is om in ons eigen dorp zo te kunnen sporten. En

als kind kan dat betekenen dat je zo uitblinkt, dat je er wellicht een loopbaan door kan verwerven! Als volwassene betekent het dat er een plek is waar je gelijkgestemden ontmoet en waar hechte vriendschappen ontstaan. Wat zijn we toch een leuk dorp en wat wonen er toch veel eigenzinnige, enthousiaste, actieve, sportieve en creatieve mensen. We houden ervan. Alhoewel we er ook wel eens moe van worden.. van dat sporten natuurlijk!

Deze kroniek is huis-aan-huis verspreid in Den Dolder en verstuurd aan alle 450 leden van de Historische Vereniging Den Dolder. D.O.S.C., van harte met deze historische leeftijd en nog veel goede jaren gewenst!

Namens het Bestuur van de Historische Vereniging Den Dolder Petra Koek, voorzitter

Kantines, fritessaus en meer

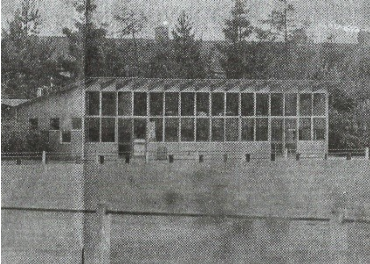
Het verhaal van 2 vrijwilligers

Jan Veerkamp

Gerrit Brinkhorst en Louis van den Oudenrijn, die vele jaren de beheerders zijn geweest van de paviljoens c. q. kantines aan de Dr. v.d. Hoevenlaan en daarna aan de W.A. laan.

Een stukje geschiedenis

In 1957 werd aan de Dr. v.d. Hoevenlaan het voetbalcomplex van D.O.S.C aangelegd. Bij de ingang was aan de linkerkzijde van de entree met draaischijf een gedeelte van de scheidsrechtersruimte ingericht voor een loket, waar Kees van Zeeland een verkooppunt had voor frisdrank, snoep en gevulde koeken. Hij was dus de eerste "kantine-beheerder".

Pas in 1967 werd de houten kantine gebouwd met medewerking in het begin van vele D.O.S.C.-ers, maar in de loop van de tijd door nog enkele personen, waaronder Joop en Willem Rozeboom en de voorzitter Willem van Wiggen. Door het organiseren van een grote succesvolle loterij werd de kantine door een aannemingsbedrijf afgebouwd. Het houten gebouw bestond uit een kleine bestuurskamer, een opslagruimte, toiletten, een ruimte met tafels voor de leden en een bar. De kantine werd gebruikt voor vergaderingen, de klaverjasafdeling en in die tijd voor feesten en partijen. De beheerders waren Fam. Nijendaal, Van der Laan, Van Arnhem, Job v.d.

Born, Bertus v.d Grift. In 1981 na de bouw van de nieuwe kantine c.q. paviljoen heeft de Duivenvereniging Pleines het oude gebouw gebruikt. Regelmatig werd er op de vrijdagavonden nog wel geklaverjast. Maas Kramer werd toen beheerder van de "Duiventil".

De architect was een dorpsgenoot: Jaap Kellaert (zie onderste foto). Op 19 september 1981 werd het nieuwe stenen clubgebouw geopend door Willem van Wiggen (zie bovenste foto), de algemeen voorzitter.

Het gebouw lag tussen het hoofdveld en de bijvelden met trainingsveld. De entree is aan de ingang van het terrein en vanuit de grote zaal met bar was een verhoging, waar de jeugdactiviteiten en de competitie van de tafeltennisafdeling kon plaatsvinden. Daaronder bevond zich nog een kelderruimte voor opslag en de tafeltennistrainingen. Verder waren er 2 vergaderruimtes, een keuken, toiletten en een kamer voor fysiotherapie. Het nieuwe clubgebouw werd gebruikt uiteraard door de voetbalafdeling, maar ook door de klaverjas - en de tafeltennisafdeling. Bovendien repeteerden hier de toneelvereniging "Onder Ons" en het Dr. Engelhardcorps.

Het paviljoen kreeg meer een sociale functie

Er mochten in de zomer/vakantieperiode, wanneer de kantine voor de sport gesloten was, nog wel enkele bruiloften gehouden worden. Midden en eind jaren '90 van de vorige eeuw heeft de Carnavalsvereniging "DE DOLDERNARREN" hier hun carnavalsfeesten voor jong en oud gehouden.

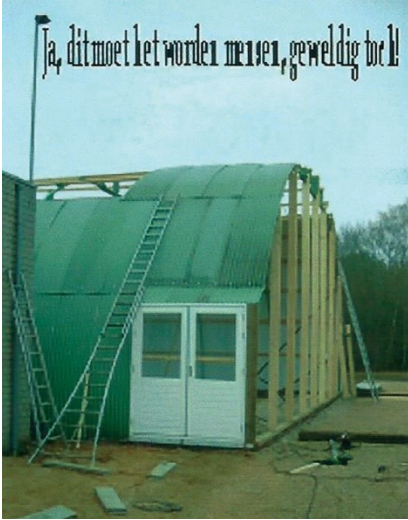
Foto midden: Carnaval met o.a Piet Hein Donker, Rene van Nimwegen, Astrid Veerkamp, Jan Oostenbrugge.

Foto hiernaast: Raad van Elf met Prins Rinaldo II.

Jeu-de-bouleshal

In 1999 kreeg de nieuwe jeu-de-boulesafdeling banen aan de voorkant en zijkant. Nadien werd er ook nog naast het gebouw een hal geplaatst met banen voor de winteractiviteiten.

Beheer en beveiliging

D.O.S.C. bestond toen uit 8 afdelingen. Met ongeveer 1000 leden. Ook werden verschillende bingo-avonden gehouden o.l.v. Teus Ederveen en later Gerrit Brinkhorst. Op maandagmorgen was er een vaste schoonmaakploeg met echtpaar Bonis, Rini van Arnhem, Hennie van Denderen, Evert Verkerk en de heer Spekman. De beheerders van dit gebouw waren Rinie van Arnhem, Gerrit Brinkhorst 2x, Richard Kramer en Louis van den Oudenrijn. Die laatste heeft vele jaren het gebouw "gerund".

Het gebouw was tot 2000 niet beveiligd en er is een aantal keren geprobeerd in te breken. Eenmaal is dat gelukt en werd er in de voetbalbestuurskamer behoorlijk "huisgehouden." De opbrengst van de kledingverkoop zat in een portefeuille, maar ondanks de barre puinhoop werd de portefeuille onder in één van de kasten niet gevonden. Dit was wel het sein dat er een alarminstallatie aangebracht moest

worden. De afspraak was dat Louis dan met ondersteuning van de politie naar het paviljoen zou komen. Louis vond dat nu niet zo'n prettig idee en Bert Griffioen, oud politieagent zou die taak van de politie samen met hem overnemen. Op een nacht ging het alarm af. Bert en Louis naar het terrein. Bij aankomst zagen zij in de achterste bestuurskamer een persoon. De inbreker probeerde weg te komen. Bert en Louis er achteraan, door de struiken en bij het achterste hek richting de achterkant van de Pleineslaan konden ze hem net niet te pakken krijgen. Wel viel Bert Ielijk en bezeerde zich. Er was gelukkig niets verdwenen.

Naar het nieuwe complex

In 2009 ging Louis als beheerder mee naar ons nieuwe complex aan het eind van de W.A. laan.

In de tussentijd bestond D.O.S.C. als omnivereniging uit 9 afdelingen, want de afdeling Darts kwam erbij. De taak van de beheerder werd daardoor behoorlijk zwaar. Probeer maar elk seizoen in de nieuwe situatie 150 medewerkers te werven. Elke afdeling werd nu verplicht om barpersoneel te vragen en aan Louis

door te geven, zodat hij een indeling kon maken. Dat heeft hem vele uren werk gekost. Op een gegeven moment werd het ook teveel. Er was geen animo meer bij de leden om deze vrijwillige taak nog in te vullen. Na de periode van Louis werd besloten betaalde krachten te werven. De opvolgers van Louis waren Marieke de la Haije, Sietske Odolphy, Peter de Jonge en op dit ogenblik Susan Straatman.

De Remia als hoofdsponsor

In 1983 werden de eerste contacten gelegd tussen Louis Peperzak, commercieel directeur van de Remia en Gerrit als hoofdvertegenwoordiger bij dezelfde firma. Gerrit regelde de afspraak voor gratis sauzen voor D.O.S.C. Vele jaren kon men bij de afname van een patatje, gratis de fritessaus krijgen. Ook werd er met de Remia een contract opgesteld waardoor de voetbalafdeling een bepaald bedrag kreeg voor de aanschaf van verschillende materialen en kleding. Midden jaren '90 van de vorige eeuw werd in overleg met het algemeen bestuur besloten dat er een hoger sponsorbedrag per jaar werd gegeven voor de totale vereniging, waarbij alle afdelingen naar grootte een bepaald bedrag konden besteden. Na de verhuizing in 2009 naar het nieuwe complex werd de band met de Remia nog verder verstevigd.

Louis Osterhaus

Voetballen is echt mijn sport

Louis Osterhaus

Louis Osterhaus, bijna geboren in Den Dolder. 41 jaar getrouwd met Will uit Den Dolder. We hebben 2 kinderen: Jesper en Janine en 3 kleinkinderen: Koen, Mirthe, en Thomas. We wonen nog steeds in Den Dolder en zijn al 53 jaar lid van D.O.S.C. Voetballen is echt mijn sport al golf ik nu samen met mijn vrouw Will ook heel erg graag.

Goede investering

Als 10-jarige ben ik begonnen als voetballertje bij D.O.S.C. Ik weet nog dat ik dat ik een kwartje (25 cent; 12 eurocent dus!) mee moest nemen omdat de hulptrainer Krijn Broerse ging trouwen met Sophia. Dat vond mijn moeder wel wat, maar het bleek een goede investering, want ze werden later mijn zwager en schoonzus. Ik heb bij D.O.S.C. vele kampioenschappen meegemaakt als speler en later als trainer. Als speler werden

we kampioen met de A-aspiranten, A-junioren en met het 1e elftal. Als trainer kampioen met het 3e elftal en 1e elftal A-junioren. Volgens mij ben ik nog steeds de enige die als speler van het 1e elftal en als trainer van het 1e elftal kampioen is geworden.

Ik maakte een uitstapje naar Saestum waar ik als trainer van de vrouwen Kampioen van Nederland ben geworden en van 3x de bekerfinale 2x heb gewonnen. Allemaal fantastische herinneringen.

Even terug naar mijn tijd bij D.O.S.C.

In de jubileumwedstrijd met het 1e tegen FC Utrecht zat ik als wisselbroekie van 18 jaar op de bank. Hans Sneider - nota bene de aanvoerder - vroeg in de rust of ik ook nog wilde voetballen... tja wat dacht je, natuurlijk!... tegen de F.C! Hij liet zich na rust vervangen.

Louis (met snor) in actie.

SPELMOMENT UIT de wedstrijd Brederodes-DOSC. Een Utrechter wordt 'aangepakt' door twee Vianers. Foto Jong

We stonden 0-2 achter en 5 minuten nadat ik op het veld was gekomen scoorde ik: 1-2! Bert v/d Dijssel maakte de 2-2 en dat was de eindstand. De trainer van FC Utrecht, Bert Jacobs, tierde "dat de F.C zich zo liet vernederen door de amateurs van D.O.S.C.". Ik heb een trainer nog nooit zo kwaad gezien! Hij smeedt de kopjes door de kleedkamer; die hij naderhand wel netjes betaalde.

De voetballer Andries van Meeten: wat hebben we met hem gelachen! Tijdens een wedstrijd tegen Sparta Nijkerk probeerde hij de spits een paard te verkopen waardoor die speler helemaal uit de wedstrijd raakte en geen bal meer kon trappen. Was natuurlijk de grootste onzin van Andries, geweldig.

Peter van de Starre, anesthesist van beroep, kon je de bekende doodschop geven en liep dan naar de speler: "Sorry, hoor, ik had je echt niet zien aankomen", zei hij dan met een staalhard gezicht. De rest van de week stond hij dan weer in het ziekenhuis te opereren.

Geweldig was de mix in het 1e elftal in die tijd: studenten en arbeiders, maar in het veld en op de trainingen werkten we er allemaal even hard voor.

Wat me het meest is blij gebleven

Dat is het kampioenschap van de A-junioren. Ton Hofstede was de leider en iedereen kwam aan het voetballen, goed of slecht, als je aan de beurt was voor de wissel stond je ook wissel. Dat gebeurde zelfs in de kampioenswedstrijd die we met - een minder team - uiteindelijk wonnen. Het was ook een leerzame periode dankzij Ton Hofstede. Ik heb er veel aan gehad in mijn werk als trainer.

Trainer bij D.O.S.C.

In 1989 ben ik mijn trainersdiploma's gaan halen en na wat uitstapjes om ervaring op te doen, ben ik uiteindelijk 3x bij D.O.S.C. teruggekomen om als hoofdtrainer en 1x bij de A-Junioren aan de slag te gaan. De vrouwen van Saestum waar ik ook als trainer werkte, speelden op een erg hoog niveau. Er speelden ook verschillende meiden in het Nederlands elftal. Ook nu nog bij het onlangs gewonnen

Europees kampioenschap speelden er dames van Saestum. Die meiden kwamen overal vandaan (Rotterdam, Eindhoven, Zwolle) en werden niet betaald. Ze kwamen elke training en elke wedstrijd om beter te worden. Was fantastisch om mee te werken, en zie het resultaat.

Omdat ik trainer was naast mijn reguliere baan was ik wel heel veel weg van huis, wat natuurlijk niet zo gezellig was voor het thuisfront. Maar ik heb er heel veel van geleerd en er ook sociale contacten aan overgehouden.

Nu ik meer tijd heb, ben ik graag aan het golfen samen met mijn vrouw. Eind augustus begin ik begonnen met het geven van rondleidingen door het dorp Den Dolder en over de W.A-hoeve. Dit gaat uit van Gilde groep Zeist en de Historische Vereniging Den Dolder. Het Gilde geeft ook studiebegeleiding en hulp bij ouderen, sociale groeps-gesprekken etc. Over ons dorp is zoveel te vertellen - het ontstaan, de gemeenschap en natuurlijk D.O.S.C. - dus het is volgens mij zeer de moeite waard om een keer mee te lopen!

D.O.S.C. is en blijft mijn club en ik hoop dat deze club door de kracht van de vele vrijwilligers nog lang door kan blijven gaan op deze prachtige locatie!
Veel succes!

Louis Osterhaus trainer DOSC

DEN DOLDER — DOSC heeft uit maar liefst 23 kandidaten haar nieuwe trainer/coach voor het seizoen '92/'93 geselecteerd. Louis Osterhaus, de ex-DOSC 1e elftalspeler in de tachtiger jaren, zal als hoofdtrainer de weg moeten vinden om het 1e elftal naar beter voetbal en beter resultaat te leiden. De Bunnik '73 trainer verkoos mede op emotionele verbondenheid het oefenmeesterschap bij zijn Dolderse DOSC.

Louis behaalde in '88/'89 zijn oefenmeester III en II trainer/coach diploma's bij de KNVB, was een bekwaam technisch middenvelder, heeft een eigen kijk op voetbal, is sterk prestatiegericht en is een aanhanger van de zgn. Zeister-visie (Rinus Michiels c.c.). De voetbalcommissie o.l.v. Hans Sipkes is blij met deze keuze. „Louis kent DOSC goed, kijkt veel naar de zaterdagwedstrijden en is zich terdege bewust van zijn nieuwe opdracht.” DOSC 1 terug richting KNVB, middels meer stabiliteit in het standaardteam van de roodblauwen uit Den Dolder.

Een dubbelinterview met twee zussen: Rianne en Iris Vos

Groeibriljantjes van D.O.S.C.

Petra Koek

*Naam: Rianne Vos, 17 jaar / Geboorteplaats: Utrecht
3^e jaar op Papendal / 6 Vwo op het Beekdal Lyceum Arnhem*

*Naam: Iris Vos, 15 jaar / Geboorteplaats: Den Dolder
1^e jaar op Papendal / 5 Havo op het Beekdal Lyceum Arnhem*

Wanneer en waarom zijn jullie begonnen met volleybal?

We waren beiden 6 jaar toen we begonnen met volleyballen bij D.O.S.C. Dat deden we samen met diverse klasgenoten. Ook bij ons in de familie wordt er veel aan volleybal gedaan. Het is allemaal begonnen bij onze opa (Clemens) die nog op 73-jarige leeftijd gevollybald heeft. Verder volleybalden onze moeder (Barbara) en vader (Gerben) ook al. Ja, allemaal bij D.O.S.C. dus. Mijn ouders hebben elkaar daar zelfs ontmoet... Hij was destijds coach van de meisjes en vroeg haar geregeld in te vallen bij zijn team. Hij geeft nu nog steeds training bij de mini's van D.O.S.C. Hetzelfde niveau als waarop wij destijds ook zijn begonnen.

Rianne: Ik heb ook even op turnen gezeten maar ik vond het spelen van volleybalwedstrijden toch veel leuker.

Eerst speelden we een paar jaar bij de mini's en later bij de meisjes C en meisjes B in de NEVOBO-competitie (Nederlandse Volleybal Bond). Die wedstrijden waren in de regio Utrecht. Rianne: Vervolgens ben ik nog een stap hoger gaan spelen bij SV Irene in Bilthoven. Twee jaar later heeft Iris die overstap ook gemaakt.

Wat doet volleybal met jullie?

Volleybal maakt nu een groot deel uit van ons leven. Het is een echte teamsport waar je veel voor moet trainen. Zo hebben we veel baltrainingen maar ook conditie-, kracht- en techniektrainingen. En we spelen veel wedstrijden in de Nederlandse competitie en internationaal.

Hier speelde ik (Rianne) een wedstrijdje met de mini's in de sporthal van D.O.S.C. Ik sta op de foto klaar om onderhands te serveren.

Het leert je om goed samen te werken en om een duidelijk doel voor ogen te hebben, een doel waar je met je *hele* team naartoe werkt.

Welke rol heeft D.O.S.C. gespeeld?

Voor ons was het heel gewoon om bij D.O.S.C. te gaan volleyballen omdat we er al best vaak geweest waren. Ook zaten we met onze schoolvriendinnen samen in een team en was het gezellig en lekker dichtbij. Bovendien heeft D.O.S.C. een mooie sporthal met veel mooie spullen en ervaren trainers. Zij hebben ons echt enthousiast gemaakt voor het spel. Ook de activiteiten om de sport heen, zoals het jaarlijkse kamp, waren erg leuk.

Zijn er ups en downs te melden in jullie korte carrière als veelbelovende volleybalsters?

Rianne: Ik speel nu voor het derde jaar mee op Papendal in het Talentteam. Dat betekent dat ik veel van huis ben en meestal alleen op zondag even thuis ben. Dat is best wel wennen. Daarnaast trainen we veel en zwaar, waardoor je wel eens geblesseerd kan raken. Zo ben ik een keer door mijn enkel gegaan waardoor ik een paar weken niet kon trainen.

Deze foto is gemaakt toen ik (Iris) een wedstrijd bij mijn zus mee mocht doen die toen een niveau hoger speelde. Op deze foto ziet u mij serveren. Serveren vond ik toen nog best moeilijk en heb ik veel moeten oefenen.

Iris: Ook ik ben een keer geblesseerd geweest aan mijn pink waardoor ik helaas niet mee kon naar een toernooi in Portugal. Maar gelukkig was ik weer op tijd hersteld voor het EK-kwalificatietoernooi, waar we ons plaatsten voor het jeugd-EK in Bulgarije.

Rianne: Voor mij zijn ook de leuke dingen de vele plekken waar ik al ben geweest. Zo heb ik een 8-landentoernooi in Portugal en in Spanje gespeeld, met een mooie tweede plaats. Voor de EK-kwalificatie ben ik naar Servië en Griekenland geweest en daar hebben we ons geplaatst voor het jeugd-EK dat dit jaar gehouden is in Albanië.

Noemen jullie eens belangrijke mensen in je sportieve leven

Iris: Natuurlijk is ons gezin en de hele volleybalfamilie belangrijk geweest, daarnaast de trainers/coaches van D.O.S.C. en SV Irene.

Rianne: Ik heb een jaar bij SV Irene op donderdag training gehad van Bert Goedkoop (ex-international). Van hem heb ik toen erg veel geleerd.

Op Papendal hebben we naast de coach nog veel andere mensen om ons heen, zoals de fysiotherapeut, arts, voedingsdeskundige en masseur. Zij zorgen ervoor dat wij onder

de beste omstandigheden kunnen trainen en presteren. Daarnaast helpt de school ons ook. We zitten namelijk op een topsport-school waarbij ons schoolrooster aangepast wordt aan de trainingstijden want met een trainingsweek van 20 tot 22 uur moet alles precies afgestemd worden. In de avonden hebben we nog wel genoeg vrije tijd om leuke dingen te doen, hoor.

Wat vinden jullie van het damesvolleybal in Nederland?

De teams in Nederland zijn relatief jong. Dat levert veel verrassende wedstrijden op. Veel toppers gaan al snel in het buitenland spelen. Dat is ook het geval bij alle spelers van het Nederlands damesteam. Het Nederlands damesvolleybalteam is internationaal erg sterk. Wij vinden het altijd leuk om wedstrijden te kijken. Een aantal keer hebben speelsters van het Nederlands team bij onze trainingen meegedaan als ze bijvoorbeeld terugkwamen van een blessure of als ze even geen eigen club hadden. Wat je wel merkt dat Nederland meer een voetbal- en hockeyland is, maar dat in bijvoorbeeld voormalige Oostbloklanden volleybal bij dames de meest populaire sport is.

Wat is jullie verwachting voor de toekomst?

Rianne: Dit is mijn laatste jaar intern op Papendal. Waar ik daarna ga volleyballen weet ik nog niet. Er zijn wel goede teams in de eredivisie, maar die spelen bijvoorbeeld in Sneek, Sliedrecht, Apeldoorn, Vroomshoop. In ieder geval niet in de buurt van Den Dolder! Volgend

jaar ga ik ook studeren, maar ik weet nog niet waar.

Iris: Ja, ik weet het ook niet natuurlijk; het contract op Papendal is per jaar. We zullen zien hoe het dit jaar gaat. Ik heb er in ieder geval veel zin in!

Als terugkijkt op je D.O.S.C.-tijd, wat wil je D.O.S.C.-spelers van nu dan meegeven?

Dat is een lastige vraag!

Iris: Je moet veel plezier maken. En in een paar jaar tijd kan er veel gebeuren.

Op deze foto hebben we ons nieuwe wedstrijdshirts aan die we gebruiken voor internationale wedstrijden. (De foto is gemaakt op de kamer van Rianne op Papendal)

Tot slot: Wat was er supergoed bij D.O.S.C. in jullie tijd?

D.O.S.C. is gewoon laagdrempelig, iedereen kan meedoen. Je kan makkelijk een keer een vriendinnetje meenemen naar een training. Alles was ook lekker dichtbij en prima geregeld.

Gelukwens:

Wij zijn trots op D.O.S.C. in ons dorpje Den Dolder! Op naar het 100-jarige bestaan in alle sporten.

10 PORTRETTE

Sophia Broerse-Breunesse

Toen ik in 1978 begon als 2^e penningmeester van D.O.S.C., was ik al 25 jaar lid. Eerst van de afdeling gymnastiek, later van tafeltennis en volleybal. Ik vond destijds, dat ik wel eens wat terug kon doen.... Contributie innen werd mijn verantwoordelijkheid. Toen ik startte had D.O.S.C. ruim 800 leden, toen ik stopte ruim 1300. Ieder jaar in juli gingen de acceptgiro's de deur uit. Dat was een hele klus. In oktober 2000 vroeg Onno Jonker mij, om 1^e penningmeester te worden. Voor de contributiezaken zou iemand anders gezocht worden...

Ja, ja....Het 1^e penningmeesterschap gaf me veel voldoening. Het was leuk om aan alle afdelingen maandelijks een overzicht te verstrekken, waardoor zij wisten of er nog ruimte was binnen hun begrotingen. Het was ieder jaar weer een sport om te proberen geen contributieverhogingen te hoeven doorvoeren. Toen ik eind 2008 in de VUT ging, kon ik beide penningmeesterstaken over wat meer vrije tijd verdelen. Het lukte allemaal, totdat mijn man Krijn in juli 2012 overleed.

Juist voor die tijd kwam de Gemeente Zeist met een enorme zaalhuurverhoging op de propfen, hetgeen voor D.O.S.C. een extra uitgave van € 40.000,- per seizoen zou betekenen. Op de ALV van oktober 2012 werd besloten aan alle leden een éénmalige bijdrage van € 20,- te vragen, om de extra kosten van het lopende seizoen te dekken. Opeens zat ik voor de 2e keer in dat seizoen acceptgiro's in enveloppen te doen. Alleen was Krijn er niet meer om me te helpen.... Op dat moment vroeg ik me af hoe lang ik er nog mee door moest gaan. Die stapels enveloppen, plus de ontdekking dat de gemeente, door één maatregel, het voortbestaan van onze vereniging in gevaar kon brengen, deed me besluiten, dat in oktober 2013 mijn laatste termijn van 3 jaar in zou gaan. Gedurende mijn laatste termijn heb ik veel steun ondervonden van mijn mede-bestuursleden, kinderen en D.O.S.C.- vrienden. Bij mijn aftreden op de ALV van oktober 2016 werd ik blij verrast door burgemeester Koos Janssen die mij een lintje opspeldde. Lid in de Orde van Oranje Nassau. Dit was, naast de benoemingen tot lid van Verdienste en Erelid van D.O.S.C., de kroon op mijn jarenlange penningmeesterschap ! Chris v.d. Steenhoven nam de ledenadministratie plus de contributie-inning op zich, en gelukkig deed Lambert Bongers, op de valreep, het aanbod om de komende 3 jaar het penningmeesterschap op zich te nemen.

Ik sport nu nog met veel plezier bij de afdeling gymnastiek/Pilates en de afdeling Petanque van onze mooie omni-vereniging D.O.S.C. in totaal dus al 65 jaar!

John Oostenbruggen

63 jaar, geboren in Utrecht.

Mijn eerste voetbalclub was Velox in Utrecht, waar ik als pupil nog training kreeg van Jan van Delft, die ik later bij D.O.S.C. weer tegenkwam. In 1966 verhuisden we naar Maartensdijk en ging ik voetballen bij SVM Boys. In 1980 kwam ik samen met mijn voetbalmaat Willem Buitenhuis bij D.O.S.C. voetballen. De eerste jaren als prestatievoetballer en later tot mijn 55e jaar in de recreatieve elftallen, waarbij de derde helft de belangrijkste was.

In 1986 vroeg de toenmalig algemeen voorzitter Wim Hooft of ik geen functie in de Voetbal Bestuur Commissie (VBC) wilde bekleden, En zo werd ik wedstrijdsecretaris bij de senioren. In de VBC zaten in die tijd Hans Sipkes, Joop Rozeboom, Arend Kramer, René van Nimwegen en Wil Advocaat. Dat was een hele gezellig tijd met de nodige uitstapjes. Bij de club leerde ik Tineke Speckmann kennen en inmiddels wonen we alweer 30 jaar samen. Als ik thuis wel eens een klusje vergeet te doen, dan zegt ze altijd: "Als het maar iets voor D.O.S.C. is wat gedaan moet worden, dan vergeet je het niet ..." En inderdaad dat klopt. Voor mij is het verenigingsleven een heel sociaal gebeuren waar ik nog iedere dag met veel plezier voor bezig ben.

(Foto: Hans Sipkes, Harrie Merkenhof, Aren van Heest, John Oostenbruggen en Hans van der Hoven)

Nanneke Quik-Schuijt

75 jaar

Wij kwamen in 1972 vanuit Den Haag naar Den Dolder. We werkten alle twee in Utrecht waardoor we maar weinig contacten hadden in het dorp. Totdat er een uitnodiging om bij D.O.S.C. te komen volleyballen in de bus viel. Wij hadden inmiddels een kleuter en een baby en ik was toe aan regelmatig sporten, liefst iets met een bal, dus ik ging naar de trainingen in de gymzaal van Den Engh, de Rijksinrichting voor moeilijke kinderen, en al snel ging ik ook meedoen aan de recreantenwedstrijden.

Na verloop van tijd werd de hele familie lid! Mijn man Jos van de afdeling klaverjas, de meiden van de afdeling gymnastiek en later onze pleegzoon Farley van de afdeling voetbal. Met die afdeling gymnastiek was iets bijzonders aan de hand: er was niet alleen gym voor kinderen maar ook voor dames. Ik neem aan dat er geen herengym was maar zeker weet ik dat niet.

Een aantal actieve gym-dames verzorgde jaar in jaar uit alle bestuurlijke activiteiten. Zo nu en dan riepen ze dat ze gingen stoppen als zich geen nieuwe vrijwilligers voor het bestuur aanmeldden, maar dat deden ze niet. Totdat ze de 10 jaar vol hadden gemaakt. Toen stapten ze kordaat met z'n allen op. Omdat nog steeds niemand bereid was het over te nemen besloot het hoofdbestuur de afdeling op te heffen. Pien Tasseron, altijd overal actief, besloot het bestuur voor 6 maanden over te nemen. Maar helaas, na 6 maanden nog geen gegadigden om het over te nemen. De afdeling moest ten grave worden gedragen. Mijn kinderen vonden dat heéél erg en dat bracht mij ertoe om, samen met Marijke van der Veer en Nettie Uppelschoten, Ria Eichberger en nog iemand wiens naam ik kwijt ben een nieuw afdelingsbestuur te vormen. Nou, jullie weten het wel:

Nettie doet het nog steeds, al zo ongeveer 30 jaar! Ondertussen heb ik 35 jaar heerlijk bij D.O.S.C.volleybal als spelverdeler gespeeld

Hein Gooszen

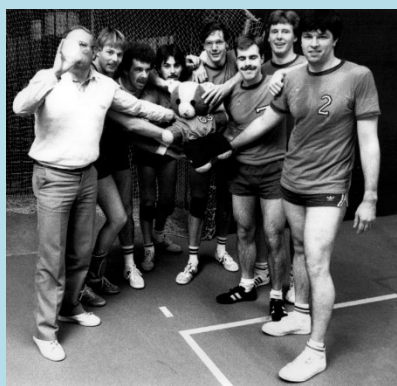

Geboren op 28 april 1948, in Zeist sportieve loopbaan/ loopbaan bij D.O.S.C.: begonnen als keeper (eerste wedstrijd 10-1 verlies van Zeist) Hierna, maar niet hierdoor, besloten om veldspeler te worden en als linksbuiten van aspiranten A, junioren A en via het 3e elftal "doorgebroken" naar D.O.S.C. 1. Drie jaren gevoetbald bij Kampong om me te wijden aan een schaatscarrière en teruggekeerd met medenemen van drie spelers uit Kampong 1. In 1975 verhuisd naar Leiden en mijn plaats af moeten staan aan Cock(ie) Vis. D.O.S.C. is Den Dolder en Den Dolder is mijn jeugd. Ik leefde van, met en door D.O.S.C., altijd trainen, altijd kijken naar "het eerste". Met pijn in 't hart afscheid genomen. Familieleden van wie sport/D.O.S.C.-hart is overgenomen, had ik niet, maar jonge voetbalvrienden te over!

Mijn jeugd is volledig Dolders, ik ben er geboren en heb er 17 jaar gewoond. Bert van den Dijssel en Rob van Niekerk waren mijn vrienden, ook Doldenaren dus. We voetbalden elk vrij moment van de dag. We hebben vele trainers "versleten" en alle stappen van welpen, via aspiranten en junioren tot D.O.S.C. 1 doorlopen. De eerste trainingen dateren uit de tijd dat het D.O.S.C.-veld nog achter Hotel Hiensch lag en er door de week koeien graasden. Eind vijftiger jaren verhuisde D.O.S.C. naar het prachtige terrein aan de Dolderseweg en was dit jarenlang één van de mooiste amateurvelden van de provincie, trouw bewaakt en verzorgd door Ome Jan Oostenbrugge, geliefd maar ook gevreesd. Ook heb ik jarenlang tafeltenniscompetitie gespeeld in het gebouw van de Dolderse Speeltuin, waar ook de bingo werd gehouden en kampioensfeesten werden gevierd. Hoogtepunten uit de periode in het eerste elftal, waarin Bert van den Dijssel één jaar eerder was doorgedrongen dan ik, waren de uitwedstrijden op de Veluwe, waar we met twee bussen gevuld met supporters naar togingen. Voor Putten, Ermelo, Barneveld waren dit de hoogtepunten van de week omdat het dorp op zondag "op slot ging". Het dorp liep dus uit en stond rijen dik langs de lijn, prachtige "geladen" sfeer. De thuiswedstrijd tegen Wartburgia (thuis) die ons kampioen van de 3^e klasse maakte met promotie naar de 2^e klasse (toen, de hoogste klasse uit het zaterdag-amateurvoetbal) is onvergetelijk. In 1975 ben ik verhuisd naar Leiden en heb nog eenmalig met het eens zo succesvolle elftal tegen het eerste van dat moment (1985?) gespeeld en alle patronen "van weleer" legden we moeiteloos "op de mat".

Jan Veerkamp

Jan Veerkamp, 76 jaar geleden geboren te Jutphaas, wilde in zijn jeugd graag voetballen en volleyballen. Allereerst in vriendschaps- en later in verenigingsverband. Eerst met volleyballen bij Athlon en daarna met voetballen bij Celeritudo. Beide verenigingen uit Utrecht bestaan niet meer. We kwamen in 1979 in Den Dolder wonen. Het eerste contact ontstond in 1980 met de voetbalafdeling. Onze zoon Marcel, 6 jaar, wilde graag een balletje trappen en op een woensdagmiddag liep ik met hem naar de velden aan de Dr. v.d. Hoevenlaan. Daar werd ik door Joop Rozeboom, de jeugdvoorzitter van de afdeling voetbal, zeer hartelijk ontvangen. Hij vertelde me dat ik bij de Ad v.d. Zaan, de ledenadministrateur, mijn zoon kon opgeven. Verder wilde hij graag weten of ik toevallig de woensdagmiddag vrij had, want hij had voor de jongste spelers nog een trainer voor de middag nodig. Twee jaar heb ik dat gedaan, maar door drukke werkzaamheden ben ik gestopt. De interesse in D.O.S.C. was wel gewekt en doordat ik ook graag volleybalde - ik kon door een zware knieblessure niet meer voetballen - ben ik lid geworden van de volleybal afdeling van D.O.S.C. en speelde in een team op leeftijd in de Z.V.C. (De Zeister Volleybal Club)

Van volleybal heb ik altijd genoten. In 1970 heb ik in Utrecht mijn NEVOBO trainersdiploma behaald en in 1983 werd ik gevraagd of ik de herenselectie wilde trainen en coachen. Dat heb ik met veel plezier gedaan. Een paar jaar later werd ik trainer van de dameselectie. Beide selecties trainden op de dinsdagavond in de gymzaal aan de Andreas Foxlaan. (de zaal is afgebroken). Daarna in de sporthal van Dorpshuis "De Delta".

Met het 1e herenteam promoveerden we binnen 4 jaar van de 4^e klasse District Utrecht NEVOBO naar de 1^e klasse. Jarenlang was Gerard de Vries aanvoerder en de verstandhouding met de teamleden was, naast de sportieve, prestatieve kant ook qua gezelligheid optimaal. Bovendien werd in 1986 in de Sporthal Dijnsburg de districts bekerfinale tegen Switch uit Utrecht met 3 - 0 gewonnen. Veel D.O.S.C.-ers, ook van de andere afdelingen, waren aanwezig.

Een hoogtepunt met dit team was een optreden van het Nederlands Heren Volleybalteam, dat in de 80-er en 90-er jaren van de vorige eeuw sterk op wereldniveau in opkomst kwam. Zij trainden o.l.v. Avital Selinger in de Pancrashal te Amstelveen en bezochten in die periode ook vele plaatsen in Nederland om hun spel te tonen en te promoten aan de belangstellenden. Op 13 december 1988 bezochten zij ook onze afdeling: met 1000 mensen publiek in Sporthal de Delta was het een fantastische avond. In 1996 werden ze tijdens de Olympisch spelen in Los Angeles kampioen tegen aartsrivaal Italië.

In datzelfde jaar werd ik gevraagd om algemeen voorzitter van D.O.S.C. te worden als opvolger van Jan van Delft. Ik heb dat 8 jaar mogen doen en had in die tijd naast het leiden van de Dagelijks Bestuursvergaderingen op maandagavond de maandelijkse vergaderingen met het Algemeen Bestuur in de bestuurskamer van het paviljoen aan de Dr. v.d. Hoevenlaan. Eind jaren 90 wilde de gemeente Zeist graag onze voetbalvelden voor huizenbouw vastleggen. (Het tegenwoordige Dolderse Duinen). D.O.S.C. was niet ongenegen om haar medewerking te verlenen. De tegenprestatie van de gemeente moest in ieder geval bestaan uit een sportcomplex voor alle afdelingen. Dat betekende : sportvelden, sporthal, jeu-de-bouleshal en -veld en een mooi ruim paviljoen. In de werkgroep zijn daar samen met Arie Advocaat en Bert van den Dijssel vele gesprekken aan besteed. Er ontstonden natuurlijk de nodige problemen met de Stichting de Delta. Bij hen zou in ieder geval ons aanbod via badminton, volleybal en zaalvoetbal wegvallen.

In 2004 heeft Lambert Bongers mijn taak als voorzitter overgenomen. Bestuurlijk is mijn laatste functie voorzitter van de Sponsorcommissie geweest. Veel werk is er toen verricht door met name Dave Scholman, die vele sponsors tijdens de nieuwbouwfase vastgelegd heeft.

Op dit ogenblik ben ik nog actief bij de Galm afdeling gymnastiek en de pétanque afdeling. Bovendien komt een schoonmaakploeg elke maandagmorgen in het clubgebouw bijeen om de schoonmaakwerkzaamheden te verrichten. Daar mag ik ook lid van zijn.

Ton Muller

Geboren in 1938 te Semarang Indonesië

Ik vond sport in mijn kinderjaren altijd al leuk om bij te wonen. Ik woonde dicht bij een sportveld en was daar na schooltijd niet vanaf te krijgen. Mijn moeder, die weduwe was, moest me na sluitingstijd er vanaf slepen. Zo leerde zij trouwens mijn stiefvader kennen, die daar beheerder was. Vanaf mijn 12de jaar deed ik aan zwemmen, rolschaatsen, fietsen, bergwandelen en badminton. Later heb ik ook nog andere sporten gedaan zoals judo, skiën en zeilen.

Toen ik in 2007 naar Den Dolder verhuisde, vroeg ik aan mijn buurvrouw waar je hier kon gaan badmintonnen. Zij antwoordde dat je dat in de Delta bij D.O.S.C. kon gaan doen. Dus sloot ik me aan bij de afdeling Badminton van D.O.S.C. en werd meteen gevraagd of ik penningmeester wilde zijn. Dat ben ik nu nog steeds. Ik ben verder ook nog lid

van de wandelsportvereniging NKBV en de Fietsclub uit Maartensdijk. Momenteel ben ik de oudste badmintonspeler van D.O.S.C.

Ik vind dat badminton een semi-individuele sport is, die je tot op hoge leeftijd nog goed kunt beoefenen tegen spelers van alle leeftijden. Wat je aan kracht, snelheid of reactievermogen inboet kun je door ervaring, psychologie en strategie nog terugwinnen. Het is een sport die sportief gespeeld wordt en waarna in de kantine nog verder op gedronken kan worden.

Ik schreef vanaf 2008 tientallen verhalen over badminton bij D.O.S.C. en heb die met honderden (!) foto's in het clubblad geplaatst.

Bep Veerkamp-Jonker

Ik ben geboren in Arnhem. Als 11-jarige verhuisd naar Utrecht. Daar heb ik, via onze gymleraar op school, het volleyballen ontdekt. Als 16-jarige ben ik begonnen bij Athlon. Ik heb daar, voor die tijd, op een redelijk goed niveau gespeeld. Er waren nog geen sporthallen, dus duiken naar de bal was er niet bij. Wij speelden zelfs wedstrijden in de oude Jaarbeurshallen, waar doordeweeks markten werden gehouden. De vloer was van beton. Niet ideaal om te duiken!

Bij Athlon heb ik Jan leren kennen en wij waren dus een zgn. volleybalhuwelijk.

Na ons trouwen zijn wij, via Overvecht in Utrecht, naar Oudewater verhuisd, waar ik nog even gevollybald heb bij Jupiter. Al snel ben ik toen weer teruggegaan naar Utrecht (inmiddels UVC) en daar speelde ik jaren in een "vriendinnenteam", waarin ook 2 schoonzusjes speelden. Wij hebben nog steeds onze jaarlijkse reünie.

Eenmaal wonende in Den Dolder (vanwege het werk van Jan kwamen wij in de gemeente Zeist terecht) vond ik het toch belangrijk om hier contacten te leggen, anders hoor je er niet echt bij. Jan was inmiddels trainer van D.O.S.C.-volleybal geworden, dus was het contact snel gelegd. Ik was spelverdeelster, ondanks het feit dat ik lang was. Destijds was dat meer voor kleinere types weggelegd.

Ik heb jaren in Dames 1 gespeeld, met o.a. Terry Scholman, Mia Ederveen, Adrie Verweij, Petra Ravestein, Carolien Tasseron enz. Ad van de Zaan was lang onze coach; naderhand Gerard de Vries. We hebben ook Districtsbekerwedstrijden gespeeld, maar helaas als Dames 1 twee keer de finale verloren. Naderhand speelde ik in Dames 2 en Dames 3. Met Dames 3 hebben we wel de districts beker gewonnen! Als laatste speelde ik jaren bij de damesrecreanten, tot ik door fysieke problemen (de knieën) moest stoppen. Ik heb al met al 25 jaar bij D.O.S.C. gevollybald (heb het speldje thuis liggen!)

Tegenwoordig ben ik lid van de afdeling gymnastiek (de seniorentak: De Galmclub) van D.O.S.C. Sporten heb ik altijd heel leuk gevonden, maar dan wel in teamverband. Ik kan het iedereen aanraden.

Loes Scholman-van Nimwegen

Ik heb het van mijn familie: Mijn moeder Rina Leemans zat op gym en mijn vader Winus van Nimwegen op gym en voetbal. Zij deden gymnastiek in die eerste jaren achter Hotel Hiensch, op een grasveld aldaar. Gymles kregen we van de heer Egberts en zijn vrouw. Alles werd buiten uitgevoerd, want een binnenruimte was er niet. Met veel plezier deden de heren grondoefeningen, sprongen over de bok en hingen aan de ringen. De dames vermaakten zich met de knotsen, huppelend in een kring op muziek. Later gingen ze naar de gymzaal bij Den Engh. We hadden diverse optredens - die gejureerd werden vanuit de KNGB - waar de gezusters Dangermond, Annelien Brinkhorst, Beppie van Gorkum, zus Joke, Helmie v.d. Broek en niet te vergeten de meisjes Vrind: Anneke, Beppie, Thea, Attie en Ansjerie, aan deelnamen. Mooie jaren.

Later ging ik op volleybal en speelden we competitie met uitwedstrijden in de Zeister sporthal. Ik kwam in het bestuur terecht bij "Moeder-overste" Pien Tasseron en ik nam de taak van de mini's van Adrie Verweij over samen met Myra Hoofd. Dat was een hele plezierige periode, maar wel erg druk met al dat jonge grut! Als lid van verdienste blijf ik altijd op papier staan bij de afdeling volleybal.

Op een Koninginnedag werd er een Jeu-de-Boulestoernooi gehouden op het sportveld aan de Dr. v.d. Hoevenlaan, op een verhard gedeelte achter de huizen van de Pleineslaan. Enkele leden van D.O.S.C. waren lid in Leusden bij een Boulesclub en brachten deze gekte over op de mensen in Den Dolder. Kees van Amerongen, Rene van Nimwegen, Willem Jongerius en ondergetekende waren de oprichters van deze nieuwe groep die zich bij D.O.S.C. heeft aangemeld. Ik werd voorzitter.

De meeste Petanque-verenigingen (de oorspronkelijke benaming) waren zelfstandig, maar wij hadden te maken met een Omni-vereniging met toen 6 afdelingen, wat soms voor wat opschudding zorgde.

De groep groeide gestaag en er werd besloten om meer banen te maken. Later zelfs om een binnenhal te realiseren. Dit alles is gebeurd met veel vrijwilligers; de hal hebben we natuurlijk niet zelf gebouwd... Arie Advocaat had het hier voor het zeggen met zijn bouwkunde en wees ieder zijn weg. Menig zweetdruppel is in de greppels gevallen tijdens de werkzaamheden.

Het ledental kwam op 80 te staan, dat was heel wat! Er werden toernooien gehouden, waaronder het gezellige, jaarlijkse bostoernooi. En bij zo'n toernooi waren er ook weer veel vrijwilligers, waaronder jaar in jaar uit de familie Peter van Leeuwen achter de bar.

Rene van Nimwegen heeft de voorzittershamer van mij overgenomen en is reeds op zoek naar een vervanger. Ik kijk terug op 62 mooie D.O.S.C.-jaren.

Lambert Bongers

Sport en bestuur.

In 1987 zijn we van Bilthoven naar Den Dolder komen wonen. Ik had een drukke baan bij Heineken. Voor D.O.S.C. had ik slechts een enkele keer tijd om naar het voetballen van een van onze twee zoons te kijken. In 2003 werd ik gevraagd voor een bestuursfunctie. Niet lang daarna volgde ik Jan Veerkamp op als algemeen Voorzitter. De verhuizing van oud naar nieuw werd mijn grootse aandachtspunt: veel contacten met de gemeente, architect, aannemers en uiteraard met alle sportafdelingen. Door mijn vervroegde pensionering kon ik al mijn tijd aan D.O.S.C. besteden. In 2009 vond de meerdere keren uitgestelde opening van het nieuwe sportpark plaats. In 2010 zag ik mijn missie als voltooid en droeg de voorzittershamer over aan Tjark Boot (Lage Vuursche). Toen er in 2016 geen opvolger voor penningmeester Sophia Broerse kon worden gevonden, heb ik deze functie 'te elfder ure' als interim aanvaard. Badminton is mijn D.O.S.C. sport, maar ik bezoek graag elke zaterdagmiddag de stamtafel die inmiddels een onmisbaar sociaal D.O.S.C. -fenomeen is geworden, door deze en gene wel eens grappend 'Raad van Bestuur' genoemd. *(Foto: vlnr: Lambert Bongers, Joop Roozeboom, Co Uppelschoten, Jan Veerkamp en Gerrit Brinkhorst bij de kist van Jan van Amerongen)*

Foto vlnr: Sophia Broerse, Bert van de Dijssel, Loes Scholman en Lambert Bongers.

Bert van den Dijssel over 70 jaar D.O.S.C.

Ik ben geboren in het jaar dat D.O.S.C. werd opgericht. Mijn vader Jan van den Dijssel en mijn opa Gijs van den Dijssel zijn nauw betrokken geweest bij de oprichting en het realiseren van een passende sportveldenaccommodatie Voetbal.

Zo begreep ik van mijn vader dat, voordat D.O.S.C. werd opgericht, er al een groep bewoners van Den Dolder een voetbalelftal hadden, dat af en toe vriendschappelijke wedstrijden speelde. Zo werd onder andere gespeeld tegen Poolse Militairen, die hier nog gelegerd waren en het personeel van Paleis Soestdijk. Dit voetbalelftal speelde onder de naam "Arend". Van hieruit is het idee opgevat om een echte KNVB-voetbalafdeling op te richten, hetgeen in 1948 een feit werd.

De accommodatie van D.O.S.C. voldeed in het begin qua afrastering en kleedkamers niet aan de KNVB-normen, maar daarvoor werd door de KNVB ontheffing verleend. Nadat D.O.S.C. in het seizoen 1949/1950 kampioen werd, moest er iets gebeuren aan de veldomheining en de kleedkamers. Mijn opa werkte bij de Nederlandse Spoorwegen en kon wel aan gebruikte bielzen (dwarsliggers) van het spoor komen. Er werd een goederentrein georganiseerd, die beladen met bielzen voor een rood sein in Den Dolder liep omdat er een (gefingeerde) storing was. Vrijwilligers stonden klaar om de goederen te lossen en nadat alle bielzen afgeladen waren ging het sein op groen en was de storing verholpen. Vervolgens werden de bielzen naar het sportveld achter Hiensch getransporteerd. Rondom het hele veld werden onder leiding van mijn opa en Kees Daalmeijer gaten gegraven en de bielzen er op hun kop ingezet. Een ijzerdraad erlangs en de omheining was gereed: het werd door de KNVB goedgekeurd.

Er moesten ook andere kleedkamers komen en er deed zich een mooie gelegenheid voor toen een groot dubbelwandig houten gebouw bij veiling werd verkocht in Utrecht. Bij de organisatie van de veiling zat een bekende van D.O.S.C. en die hielp D.O.S.C. aan de nodige informatie over de telefonische biedingen op deze veiling. Toen D.O.S.C. net voor het verstrijken van de biedingentijd 1 gulden meer bood dan het hoogste bod tot dan, was D.O.S.C. de trotse eigenaar van een groot houten gebouw. De financiering van het gebouw werd mogelijk gemaakt door een kruidenier van VÉGé in Den Dolder (de heer Bobeldijk), die het geld leende onder de voorwaarde dat hij een verkooppunt kreeg voor snoep en drank in de kleedkameraccommodatie. Vervolgens moest het gebouw gedemonteerd worden en vervoerd worden naar Den Dolder, waar ook mijn vader bij betrokken is geweest. De stukken van het gebouw waren zo groot dat eigenlijk een transportvergunning moest worden aangevraagd. D.O.S.C. had echter weinig geld en de gok werd genomen het zonder vergunning te doen. Het onvermijdelijke gebeurde: het transport werd onderweg aangehouden en een bekeuring dreigde. De D.O.S.C.-vrijwilligers wisten de politie echter te overtuigen van hun goede bedoelingen en uiteindelijk heeft de politie escorte verleend voor het transport naar Den Dolder. Vele vrijwilligers hebben het gebouw in elkaar gezet en uiteindelijk hadden we kleedkamers waar we mee voor de dag konden komen.

In 1957/1958 is D.O.S.C. verhuisd naar het veldencomplex aan de Dr. v.d. Hoevenlaan, waar D.O.S.C. met 2 wedstrijdvelden, een trainingsveld en een ruimte waar het mogelijk was een korfbalveld aan te leggen, begon. Later is het complex nog uitgebreid met een derde veld. Er kwam toen ook een welpenafdeling Voetbal, zodat jongere voetballers vanaf 10 jaar konden gaan voetballen. Voor die tijd had D.O.S.C. Voetbal alleen aspiranten vanaf 12 jaar en junioren vanaf 15 jaar. Ik werd toen 10 jaar en ging bij D.O.S.C. voetballen. Welpenvoetbal ging in die tijd nog over een heel veld en met grote doelen. Ik weet dat we de eerste wedstrijd ruim verloren. Van de rest van de jeugdtijd is mij niet zo veel bijgebleven, dan dat mijn vader diverse jaren leider is geweest van ons team en ook lid was van de jeugdcommissie. Ook heb ik het bekende leidersduo binnen D.O.S.C., Van Gorp en Van Groningen, een aantal jaren mogen meemaken. *(vervolg volgende pagina)*

In 1966 werd ik 18 jaar en daarom overgeheveld naar de senioren. Ik mocht een aantal oefenwedstrijden meespelen en dat ging heel erg goed. Alle wedstrijden werden ruim gewonnen en het was voor mij als diende speler fantastisch om naast Hans Sneijders, Robbie Bijkerk en Krijn Broerse te voetballen. Dat seizoen 1966/1967 werden we meteen kampioen en werden we op de boerenwagen door het dorp gereden. Een unieke belevenis.

Sinds die tijd tot het seizoen 1988/1989 ben ik eigenlijk altijd basisspeler geweest. Ik denk dat ik wel 400 wedstrijden in het eerste elftal heb gespeeld. Daarna heb ik nog tot 1995 in het 2^e elftal meegespeeld.

In de zeventiger jaren heb ik ook nog de toenmalige penningmeester Hans Sipkes een aantal jaren geholpen bij het in de boekhouding verwerken van alle financiële documenten en het zorgen voor afdracht van loonbelasting en sociale premies van salarisbetalingen aan trainers van diverse afdelingen. Toen Hans Sipkes stopte als penningmeester, had de nieuwe penningmeester geen behoefte aan een dergelijke ondersteuning.

Nadat ik gestopt was met de selectie heb ik de opleiding sportmasseur gevolgd en met succes afgerond.

Daarna ben ik een aantal seizoenen de sportverzorger geweest van de D.O.S.C.-selectie.

Toen ik was gestopt met selectie voetballen vond ik de overgang naar het recreatieve voetbal in een lager team erg moeilijk en daarom ben ik toen even helemaal gestopt met voetballen. Ik heb mij meer toegelegd op een bestuurlijke taak en ben uiteindelijk jeugdvoorzitter van de afdeling voetbal geworden. Wij hadden toen een zeer actief en professioneel jeugdbestuur en met dit bestuur hebben we de volgende zaken van de grond kunnen tillen:

- een beleidsplan jeugdvoetbal, waarbij we zelfs nog een extra contributie hebben kunnen doorvoeren om de financiële middelen voor dit beleidsplan te vergroten.
- trainingsmogelijkheid en 4 tegen 4 voetbal als spelvorm ingevoerd voor 5- en 6-jarigen op zaterdagochtend.
- scoutingssysteem opgezet, dat werd gebruikt voor de samenstelling van de teams elk seizoen.
- het ontwerpen van een nieuwe kledinglijn en het verkopen van het nieuwe D.O.S.C.-tenue in eigen beheer.
- veel activiteiten georganiseerd, zoals clinics, penaltybokaal, toernooien.

In die periode was ik ook lid van de pr- en sponsorcommissie en hebben we geprobeerd nieuwe sponsors aan te trekken en het aantal reclameborden langs het hoofdveld uit te breiden. Ik ben toen ook begonnen met het opstellen van meerjarige contracten voor reclameborden, eventueel in samenhang met een advertentie in het clubblad.

In het seizoen 1997/1998 kwam de Gemeente met het plan om op het D.O.S.C.-complex aan de Dr. v.d. Hoevenlaan woningen te bouwen en D.O.S.C. zou dan weg moeten naar een andere plek. D.O.S.C. heeft toegezegd om hierover mee te denken mits D.O.S.C. een goed alternatief sportcomplex kreeg. Het complex aan de Dr. v.d. Hoevenlaan was namelijk te klein aan het worden en niet meer uit te breiden. Het omliggende gebied was in handen van Utrechts Landschap met de bestemming natuur.

D.O.S.C. wilde een bouwcommissie vormen en heeft mij toen gevraagd of ik zitting wou nemen in deze commissie. En daar heb ik ja op gezegd evenals Arie Advocaat en Jan Veerkamp (toenmalig voorzitter). Later is Jan Veerkamp vervangen door de nieuwe voorzitter Lambert Bongers. In 2009 is de commissie opgeheven bij de oplevering van het nieuwe multifunctionele sportcomplex aan het einde van de W.A. Laan.

Nadat ik gestopt ben met voetballen vanwege vooral de jichtaanvallen die ik regelmatig had, ben ik een paar jaar later nog gaan volleyballen. Eerst nog in het ZVC-team en later in het recreanten mixed team. In 2014 ben ik gestopt met sporten bij D.O.S.C. en kwam er einde aan mijn actieve sportloopbaan. Zoals je ziet heeft D.O.S.C. een vooraanstaande rol gespeeld in mijn leven: ik heb daar veel tijd doorgebracht en ook veel plezier aan beleefd. Een D.O.S.C.-er zal ik altijd wel blijven en ik zal zeker de ontwikkelingen van nabij blijven volgen.

Openingswoord D.O.S.C.complex uitgesproken door Lambert Bongers op 17-1-2009

Dames en Heren, Vertegenwoordigers van de Gemeente, D.O.S.C.-ers en genodigden, namens D.O.S.C. heet ik u van harte welkom op dit prachtige nieuwe Dolderse Sportpark.

Het schip heeft de bestemming bereikt. Het onder één dak samenbrengen van alle sporten in Den Dolder, is gerealiseerd. Ongeveer in het midden van de jaren negentig werd gestart met de plannen voor de bouw van één locatie voor alle D.O.S.C.-sporten; er werd een nieuwe locatie gevonden en op de oude zouden woningen worden gebouwd. Sinds die tijd zijn er vele vergaderingen en besprekingen geweest. Bezwaren van de Delta veroorzaakten lange tijd uitstel. Toen de gemeente echter overeenstemming bereikte kwam de weg vrij en sindsdien werd het rond de eeuwwisseling gestopte proces weer opgepakt. De oude tekeningen werden grof aangepast. Met name de positie van de kantine werd centraal. De doorkijk naar de sporthal werd daardoor mogelijk en architect Henk van Hoof kwam zelfs met het idee van een kamer op de eerste etage. Een kamer die ons nu een fantastisch uitzicht biedt op de velden. Uitvoerder Marco Noorloos van BK-bouw zei dat alleen de mast nog ontbreekt om er een schip in te zien. Vandaar dat we deze kamer de STUURHUT willen dopen.

De opleveringsdatum 15 december hebben we niet gehaald. Belangrijkste oorzaak is het niet op tijd leveren van energie aansluitingen. Vervolgens kregen we te maken met vorst. Zelfs op dit moment moet de energie voorzien worden door tijdelijke voorzieningen. En zoals eenieder kan waarnemen is er nog veel te doen, moet nog een aantal afwerkingen plaatsvinden die als gevolg van de vertraagde oplevering alsnog afgerond moeten worden. Ik heb er echter alle vertrouwen in dat zowel aannemer als de D.O.S.C.-ers er zelf voor zullen zorgen dat alles goed komt. Omnivereniging D.O.S.C. heeft bij de viering van het 60 jarig jubileum de beschikking gekregen over een fantastisch sportpark. De vereniging krijgt daardoor een flinke stimulans. Diverse afdelingen groeien. Onlangs zijn enkele nieuwe sportactiviteiten opgenomen: fitness, schaken en darts. Immers ook kleine verenigingen geven een onmisbare nuance aan de kwaliteit van leven in een kleine dorpsgemeenschap. En de paraplu van de omni-vereniging staat garant voor continuïteit. Een paraplu die al zestig jaar oud is. Komende week vieren alle afdelingen daarom dit jubileum door aan hun sport een feestelijk tintje te geven, Vrijdag is er een receptie en zaterdag de feestelijke afsluiting.

Opening van ons nieuwe sportpark zou niet compleet zijn zonder te kijken naar de lange periode van voorbereiding. Zoals ik reeds zei zijn reeds vele jaren vele mensen betrokken geweest bij de totstandkoming van hetgeen vandaag geopend wordt. Zowel aan D.O.S.C. zijde als aan Gemeente zijde wisselden diverse personen van functie. Hun bijdrage was onmisbaar. Onze dank gaat uit naar alle betrokkenen bij Gemeente en D.O.S.C. Wethouder Berkhout zal zo dadelijk namens de gemeente het woord voeren.

De namen van enkele personen wil ik echter benadrukken. Voor grote inzet wil ik specifieke dank uitspreken aan de Nieuwbouwcommissie waarvan ook ondergetekende deel mocht uitmaken. Frans Schuurmans en vervolgens Nico Lantinga van de gemeente waren de voorzitters van deze groep. Verder: Bert van den Dijssel en Arie Advocaat van D.O.S.C.-zijde, Leendert van den Berg als projectleider, Coen Nell namens de Grontmij, Bert Oostenbrink van de Gemeente Zeist en Henk van Hoof als Architect.

Vele jaren heeft deze commissie gewerkt en geschaafd aan hetgeen hier tot stand is gekomen. Ook de aannemer BK-bouw bleek een goede keuze te zijn. Al is de verhuizing door de latere oplevering nogal rommelig verlopen en al zijn er nog steeds zaken niet afgerond, in de beschikbare tijd zijn we met z'n allen tot een resultaat gekomen waarop niet alleen D.O.S.C., maar de hele Dolderse gemeenschap met recht trots kan zijn.

Namens D.O.S.C. nogmaals onze welgemeende dank aan eenieder die heeft bijgedragen.

D.O.S.C.-parel Lucie Akkerman

Het begon allemaal bij D.O.S.C.

Lucie Akkerman / Petra Koek

Naam: Lucie Akkerman - **Leeftijd:** 11/aug/1996, 22 jaar -
Geboorteplaats: Den Dolder - **Club momenteel:** AJAX -
Studie: Rechtsgeleerdheid Utrecht

Waarom D.O.S.C.?

Na een jaar volleybal (in combinatie met tennis) ben ik gestopt met volleybal en gestart met voetbal bij D.O.S.C. Mijn hele familie was actief bij D.O.S.C., dus de keuze voor deze club was vanzelfsprekend. Ik ben met mijn vrienden Martijn van Heest en Finn Bonis meegegaan naar een training en uiteindelijk onder andere met hen in de F11-land. De teams waarin ik vervolgens heb gespeeld zijn: F11/F4/E7/E1/D1/C1/B1. Vanaf de D'tjes heb ik eigenlijk altijd in teams gezeten met broers van mijn klasgenootjes.

De foto is gemaakt op het oude complex op veld 2 door mijn vader (Jan Akkerman). De tegenstander weet ik eigenlijk niet meer. Ik zal voor de zekerheid nog even navraag doen bij mijn vader.

Mijn ouders waren, toen ik begon met voetballen, actief bij D.O.S.C. binnen het bestuur etc. Mijn broer en zus voetballen in verschillende jeugdelftallen. Momenteel zijn mijn

broer en vader nog steeds actief binnen de club. Mijn broer is assistent-trainer bij het eerste en mijn vader is veelvuldig terug te vinden in de bestuurskamer.

De reden dat ik op mijn 15^e ben vertrokken, is omdat mijn trainster bij jong oranje vond dat ik op een hoger niveau moest gaan trainen/voetballen en dat was bij D.O.S.C. toen niet mogelijk. S.O. Soest speelde toen een aantal niveaus hoger waardoor ik de overstap heb gemaakt naar Soest. Via Soest ben ik vervolgens bij Heerenveen, PSV en momenteel Ajax terecht gekomen.

Wat doet sport/D.O.S.C. met mij?

Ik zou mij momenteel geen leven zonder sport kunnen voorstellen.

Zolang het seizoen loopt ben ik iedere dag bezig met voetbal, maar daarnaast zijn er ook veel andere sporten die ik leuk vind om te kijken (volleybal, beachvolleybal, hockey, schaatsen, tennis etc.) Heel af en toe speel ik nog tennis naast het voetbal, maar ik moet toegeven dat ik daar nu weinig tijd voor heb. Door dat tijdsgebrek ben ik ook weinig tot nooit op D.O.S.C. te vinden. Normaal gesproken probeer ik wel een aantal keer per seizoen te kijken bij het eerste

elftal. Maar afgelopen seizoen is dat er niet van gekomen. Maar D.O.S.C. voelt voor mij nog steeds als MIJN amateurclub.

Ups/downs?

Hoogtepunt in carrière: Europees kampioen onder 19 in 2014! Maar eigenlijk is mijn hele interlandcarrière vanaf mijn 14e tot 19e iets waar ik ontzettend trots op ben. Daarnaast beschouw ik zowel mijn overstap naar PSV als naar Ajax als een hoogtepunt. Ajax doet dit jaar mee aan de Champions League. Dit is iets wat ik ook supervet vind.

Als ik aan het woord downs denk, refereert dat voor mij aan het begin van voetbalseizoen 17/18. Het vele trainen in combi met zware studie

zorgde ervoor dat ik lichamelijk en mentaal op was: ik moest toen een aantal stappen terug doen. Ik heb een half jaar lang niet gevoetbald, omdat mijn lichaam en geest rust nodig hadden.

Belangrijke mensen in dit verband?

Mijn familie en mijn vriendin zijn voor mij de belangrijkste mensen in mijn leven, zo ook in mijn sportieve leven. Als je wilt of goed speelt, zijn er natuurlijk altijd veel fans, maar deze mensen zijn er altijd. Ook als het een periode minder gaat.

Toekomstverwachting?

Ik ben niet iemand die graag te ver vooruit kijkt, maar ik speel momenteel bij de beste club van Nederland voor de vrouwen dus in dat opzicht is er in Nederland geen betere club. Het is geen must, maar misschien als er ooit een leuke buitenlandse club komt, dat ik dat wel zou willen. Ik moet daarbij wel zeggen dat ik vrij kieskeurig ben in dat opzicht, haha. En wie weet ooit nog een uitnodiging voor het Nederlands team, maar daar ben ik momenteel niet mee bezig.

Visie over damesvoetbal

Na het winnen van het Europees kampioenschap afgelopen jaar zie je dat er meer aandacht is voor het vrouwenvoetbal. Het is nog niet vergelijkbaar met de aandacht voor het mannenvoetbal maar dat kun je ook niet in één keer verwachten. Het is momenteel wel erg jammer dat de grootste namen allemaal naar het buitenland vertrekken. In dat opzicht zie je dat de Nederlandse competitie nog stappen moet maken om de grote namen naar Nederland te halen of in Nederland te houden. Daarnaast heeft het waarschijnlijk tijd nodig voordat we het vrouwenvoetbal en mannenvoetbal gescheiden gaan zien: we

vergelijken de tijden van Kramer toch ook niet met die van Wüst?

Wat wil ik meegeven?

Geniet gewoon lekker van het spelletje, maak met elkaar zoveel mogelijk plezier. Natuurlijk zijn er allerlei factoren om een wedstrijd te winnen of om individueel beter te worden, maar plezier is de basis voor alles.

Wat was er super goed?

Ik heb als meisje in de jeugd nooit problemen gehad met het feit dat ik een meisje was dat tussen de jongens speelde. D.O.S.C. gaf mij de mogelijkheden om in de jongensteams te spelen en zodoende mijzelf te ontwikkelen. Dat is iets wat toen nog niet vanzelfsprekend was bij veel clubs, dus daar ben ik D.O.S.C. erg dankbaar voor.

In training bij Ajax

Wat zou er beter kunnen?

Ik zou zo 1,2,3, niet weten wat er beter zou kunnen. Voor een dorpsclub denk ik dat D.O.S.C. het goed voor elkaar heeft.

Gelukwens:

Lieve D.O.S.C.'ers, een sportvereniging is heel belangrijk voor een gemeenschap. Daarom wil ik Den Dolder en jullie van harte feliciteren met het 70-jarig bestaan. Ik hoop dat er nog vele jaren mogen volgen.

looptijd van de hypotheek vierhonderdduizend gulden extra ophoesten. Een (verloren) AROB procedure, geleid door toenmalig algemeen voorzitter Teus Ederveen, ten spijt. Maar toch: D.O.S.C. is een financieel gezonde vereniging. Hulde voor de bestuur en penningmeesters in het bijzonder!

Persoonlijk drama

Persoonlijk drama deed zich ook wel eens voor, niet in de laatste plaats vanwege hoog oplopende emoties, bijvoorbeeld op de ALV van 10 november 1981. Bij de bestuursverkiezing waren de heren Sipkes, van Wiggen en Veldman kandidaat voor twee functies. Er moest één persoon afvallen. Een zeer chaotisch verloop, met als climax een plotseling aftredende voorzitter (de heer van Urk). Het werd de heer Sipkes te veel en een gealarmeerde arts constateerde een zeer verhoogde bloeddruk. Ziekenhuisonderzoek leverde de diagnose "lichte hartaanval" op...

Irak

Uit die tijd stamt eveneens de ongetwijfeld meest opmerkelijke gebeurtenis. De in Bosch en Duin woonachtige Irakese vrouw Nina Soek bracht een bezoek aan onze kantine en trof daar Joop Rozeboom. Welbespraakt als Joop is, lag er al snel een plan op tafel waarbij een voetbalelftal, samen met de vrouwen en een begeleidingsteam, bij elkaar zo'n 40 personen, een bezoek zouden brengen aan Irak. Er werd een voorbereidend bezoek aan het consulaat in Den Haag gebracht. Er was ruime aandacht van de pers. De NCRV wilde zelfs een reportage maken. Oplopende spanningen in het gebied en oorlogsdreiging bleken uiteindelijk roet in het eten gooien. Helaas...

voorzitter deelt de heer v. Wiggen mede, dat hij onder dergelijke omstandigheden (zieltjeswinnen is het gebruikte woord) zijn verkiezing niet aanvaardt. De heer Sipkes aanvaardt zijn benoeming wel. De voorzitter, de heer v. Urk, deelt nu ineens mede, dat hij ook aftreedt omdat de gehele gang van zaken hem niet aanstaat. De heer Bes valt hem hierover fel aan en zegt het tegen alle fatsoensregels te vinden om zo ineens de heer Sipkes alleen te laten zitten. Tijdens de woorden van de heer Bes wordt de heer Sipkes plotseling onwel en moet haastig de zaal verlaten. Een gealarmeerde arts constateert een zeer verhoogde bloeddruk, waarschijnlijk ten gevolge van grote opwinding, en adviseert de heer Sipkes onmiddellijk naar huis te brengen, hetgeen gebeurt. In de hierop volgende verwarring neemt de heer Bes het woord en stelt voor de vergadering te verdagen. Ondanks luidkeels protest hiertegen, vooral van de heer v. Zeeland, besluit de vergadering hiertoe. Op dinsdag 17 november zal het overgebleven bestuur, aangevuld met Mevr. Tasseron als tijdelijk secretarisse (zonder stemrecht), zich verder beraden over de te nemen maatregelen.

Ziekenhuis onderzoek de volgende dag: heel lichte hartaanval

AB-vergadering, 11-3-99.

Aanwezig: Jan Veerkamp (voorzitter), Jan v. Buren (secretaris), Pien Tasseron (2e secretaris), Arie Advocaat (techn. zaken), Nettie Uppelschoten (gymnastiek), Liesbeth Barneveld (badminton), Sophia Broerse (2e penningmeester), Rini van Arnhem (paviljoen), Gerard de Vries (volleybal), Bert v.d. Dijssel (voetbal).

Afgemeld: Pieter Stapels (tafeltennis), Louis v.d. Oudenrijn (paviljoen), Jack v. Arnhem (voetbal), Else v.d. Kwaak (gymnastiek), Onno Jonker (penningmeester), Dorian Brinkhorst (klaverjas).

=====

Bij de opening memoreert de voorzitter de feestelijke verwelkoming van ons 1000-ste lid op 5-3-99 in het paviljoen. Omdat Else toen ziek was, heeft hij de feestelijkheden geleid en met veel plezier! Er waren veel (45) van de GALM-leden aanwezig en 1 van hen, de heer Joop Oechies, kreeg de bomen en bloemen als 1000-ste lid.

En verder:

Wist u dat D.O.S.C. op 5 maart 1999 het 1000-ste lid verwelkomde? Joop Oechies uit Zeist, GALM lid van de afdeling gymnastiek, kreeg hiervoor door voorzitter Jan Veerkamp bloemen en bonnen uitgereikt.

Al gedurende meer dan 50 jaar "horen" deze relikwieën alle emoties aan van de kaartspelers, maar ook alle roddeltjes van deze of gene uit Den Dolder die over de tafel gingen. Gelukkig zwijgen ze en zijn het stille getuigen van meer dan 50 jaar geschiedenis.

En wist u dat de door de afdeling klaverjas nu nog in gebruik zijnde houten blokjes met de tafelnnummers erop, stammen uit de pré-D.O.S.C.-periode (1961-1967)? De naam van de maker, A. Blankenstein, staat er met balpoint opgeschreven. De vierkante blokjes met de kaartsymbolen zijn in 1967 gemaakt door Teun de Bie.

Krijn Broerse (Jr)

Over zijn 40 jaar bij D.O.S.C.

Krijn Broerse

Een stukje over mijn 40 jaar bij D.O.S.C.: wat een eer! Genoeg te vertellen, want als zoon van twee oer- D.O.S.C.-ers was er vanaf mijn geboorte geen ontkomen aan.

Moeder Sophia (Erelid) is, tegenwoordig was, de oppervrijwilligste van de vereniging. Jarenlang, of eigenlijk decennialang, was zij verantwoordelijk voor het financiële reilen en zeilen van de club. Dankzij alle kaartenbakken en opmerkingen tijdens haar avondsessies aan de grote tafel kenden wij (zus Cora inclusief) inmiddels ook alle leden bij naam! Vader Krijn (Lid van Verdienste voetbal en klaverjas), was zeker in die tijd, de beroemdste voetballer van D.O.S.C. en was dit blijkbaar na zijn overlijden nog steeds, getuige het jaarlijkse Krijn Broerse zaalvoetbaltoernooi, waaraan ik, trots als ik ben, mee mag doen. Als spits

scoorde hij aan de lopende band, in teams met andere beroemde voetballers uit die tijd.

. Gelukkig heb ik ook nog zelf met enkelen uit het beste D.O.S.C.-team aller tijden van 1971-1972 (zie foto), samen mogen spelen (of met hun zoons) of heb ik hen als trainer gehad. Mijn vader zelf natuurlijk, Krijn; Bert van de Dijssel (zoons: Robert, Marcel en Rick), maar zeker ook mijn beide ooms Kobus Broerse (op zijn 14^e al basisspeler in het eerste) en Louis Osterhaus (nog steeds de enige als speler en trainer kampioen met D.O.S.C.)(zoon: Jesper). Cock Vis mag van mij in dit rijtje niet

ontbreken, als beste trainer samen met Louis, maar die zat in een later kampioensteam (zoons: Stefan en Tim). Daarnaast stond mijn opa Jacob Breunesse in het allereerste kampioensteam van D.O.S.C., was "opa" Teus Ederveen ook erelid en stond opa Jacobus Broerse aan de basis van de supportersvereniging.

Kortom het D.O.S.C.-gevoel en voetbal zit dus in de familiegenen. Zowel mijn vader als beide ooms konden gaan voor een profcarrière, maar hebben dit om verschillende redenen niet gedaan. Neefje Joost koos hier wel voor en was, na een prachtige carrière bij o.a. FC Utrecht, FC Groningen en PEC Zwolle, verantwoordelijk voor mijn allermooiste voetbalmoment. Ineens stond ik daar namelijk, in een driekwart vol PEC Zwolle-stadion, tussen al die (ex-)profs, samen met Joost, Niels en Kobus, een wedstrijd tegen o.a. Jaap Stam te spelen, fantastisch! Joost zijn afscheidswedstrijd was mijn momentje van hoe het wellicht had kunnen voelen!

Zoon van?

Er is mij namelijk wel eens gevraagd, was de druk niet te groot voor je als zoon van? Zelf ben ik daar nooit mee bezig geweest, want de hoogtijdagen van mijn vader waren eigenlijk voor mijn tijd. Toch snap ik wel dat men altijd met een schuin oog gekeken heeft naar de

D.O.S.C. eerste elftal 1971-1972 speelde het hoogste ooit bij D.O.S.C. (vergelijkbaar met de 3^e Divisie nu!) vlnr: STAAND Jan de Jongh, Herman Huiskamp, Herman Scheidt, Harrie Jaarsma, Cor van de Grift, Louis Osterhaus, "Meneer" Scheidt. vlnr: HURKEND Bert vd Dijssel, Kobus Broerse, Hans Sneijder, Krijn Broerse, Heintje Gooszen, Andries van Meeteren, Klaas Vellinga.

zonen van, want die zouden de volgende lichting gaan vormen. Hetzelfde als je nu ziet met de zonen van een "halve" generatie later: die van Advocaat, van Amerongen, Daalmeijer, Veldhuizen of Bonis. Al-lemaal Dolderse mannen die het stokje overnemen van hun vaders uit de jaren 80/90.

In de jeugd was ik een redelijke voetballer en stond ik altijd in de voorhoede, want een Broerse hoorde daar nou eenmaal te staan! Een breed scala aan jeugdspelers heb ik voorbij zien komen, waaronder Peter, zoon van Hans Sneijder, volgens zeggen de beste speler ooit van D.O.S.C. Peter bleek uiteindelijk veel beter in barkeepen bij de Ege-lantier, dan voetballen. Ook bijzonder was het samenspelen met Patrick Rozenboom. De zoon van Joop, een andere bekende D.O.S.C.-er, had en heeft nog steeds epilepsie, maar wilde, net zoals zijn broers

uit het eerste, Eric en Marco, graag voetballen. Wij vonden dat geen probleem en leider Bert Jansen, was daar de perfecte leider voor.

Meestal begon Patrick aan de wedstrijd waarna, ergens in de wedstrijd, hij een aanval kreeg en neerviel. Wij wisten van de hoed en de rand, maar de tegenstanders waren vaak in shock, waarvan wij dan weer wisten te profiteren. Zo was Patrick zowel voetballend als niet-voetballend belangrijk! In de C had ik een topjaar met een gemiddelde van meer dan 1 doelpunt per wedstrijd, maar toen kwam de voornaamste reden waardoor alles op een lager pitje moest. Ik besloot op een mooie dag, samen met een paar vrienden, een bruggetje te bouwen van golfplaten, dat daarna bezweek terwijl ik er overheen liep. De klap

op de stoep, van de val, vond mijn lichaam minder prettig en besloot om mij als straf daarvoor astma te geven (echt waar!). De astma stond, qua behandeling, nog redelijk in de kinderschoenen en had dus een behoorlijke impact op mijn presteren als voetballer. Uiteindelijk kwam ik toch nog in de A1 met onder andere de oud-eerste elftal spelers Robert van de Dijssel, penaltkiller Bobby van Haarlem, meesterdribbelaar Marcel Veerkamp en Wim "DE" Koning en nog veel meer Doldernezen zoals op de foto hieronder te zien!

We hadden een supertijd, mede dankzij onze trip richting Kaltenbrunn waar we de plaatselijke FC glansrijk versloegen op hun eigen terrein! Na de junioren werd ik, bij de senioren, in een lager team geplaatst, maar gelukkig kreeg ik de astma steeds beter onder controle en klom ik snel op, richting de selectie, via o.a. het derde met de eerdergenoemde "halve" generatie, waarvan ik heel veel leerde.

Een selectie met een zeer goede mix van jong en oud, van een Philip Gelderman tot Olaf van Amstel en van Marco Rozenboom tot Arjan Grapendaal. Erg leuk om daar deel van uit te maken, ook al was ik voornamelijk tweede elftalspeler.

D.O.S.C. A1 1990-1991 Vlnr: STAAND Ed IJzerdoorn, Erwin van Nimwegen, Krijn Broerse, Marcel Veerkamp, Ruud van de Hoeven, Wim Koning, Jimmy van den Breemer, Cor Hoogland. Vlnr: HURKEND Rene van Brummelen, Martijn van Dollen, Bobby van Haarlem, Rini van Essen, Marco Boshuis en Robert van de Dijssel.

De volgende succesvolle lichting

Ineens kwam daar de volgende uiterst succesvolle jeugdlichting onder leiding van Louis Osterhaus en Peter Turpijn (zie foto hierboven).

Een nieuwe schifting zou er plaats gaan vinden, maar toch wist ik mijn plek, tussen al dit geweld, te behouden. Fantastisch was dat met die jonge jongens, ik ging er in ieder geval weer een stuk beter van voetballen! Veel van die jongens kwamen vervolgens in het eerste en zelf heb ik toch ook nog een aantal wedstrijden in het eerste mee mogen doen. Voornamelijk dankzij de inbreng van de Dolderse trainers Cock en Louis die met hun gevarieerde oefenstof werkelijk het uiterste uit iedere speler kregen, zo ook uit mij.

Mijn hoogtepunt volgde op het trainingskamp te Schiermonnikoog. De eerste dag moest ik, tot mijn grote teleurstelling, met nog een aantal anderen, apart trainen van het eerste; we waren blijkbaar niet goed genoeg. Gelukkig gingen we daarna wel gezamenlijk tot in de late uurtjes door in de disco onder het genot van een paar cola-Malibuutjes. De tweede dag kreeg ik mijn

Vlnr: STAAND Louis Osterhaus, Dennis van de Veer, Dennis van Beek, Ruud van Leeuwen, Rody Turpijn, Kariem Bouabas, Jeroen Bouw, Mark Bijlhout, Peter Turpijn. Vlnr: HURKEND Jesper Osterhaus, Tim Vis, Roy de Korte, Jeroen Veldhuizen, Jeroen Verweij, François Delgado, Peter Meijer.

“wraak” op de vernedering van de eerste dag. Ik mocht de tweede helft invallen in de oefenwedstrijd, tegen de plaatselijke FC, en met maar één broodje en een volle buik Malibu speelde ik de pannen van het dak en scoorde vier van de acht goals, de ene nog mooier dan de andere. Laten we het mijn George Best momentje noemen! Misschien had ik me gewoon aan dat dieet moeten houden!

Het dieptepunt volgde in mijn laatste volledige seizoen in het tweede toen we in de laatste wedstrijd kampioen konden worden en ik, met bijna de volledige familie Broerse langs de lijn, vervolgens onverwacht op de bank mocht plaats nemen, omdat spelers uit het eerste het vast wel beter zouden doen. In de tien minuten die me uiteindelijk nog gegund werden, was ik dichtbij de bevrijdende 1-0, maar achteraf voelde de 0-0 en het mislopen van het kampioenschap toch wel als gerechtigheid.

Nieuwe stappen

Dit deed me besluiten dat het, ook al was het niveau super, tijd was voor een nieuwe stap. Gewoon lekker op een lager niveau samen met je vader en andere oud-toppers de zaterdagen volmaken. Dat was ook het moment dat ik de stap maakte om achterin te gaan voetballen. Achteraf kijkt men een koe in de kont, zegt men wel eens. Dat klopt, want ik had gewoon altijd in de achterhoede moeten spelen! Naast rots in de branding John Oostenbrugge, leerde ik de kneepjes van het verdedigen en werd ik elke week beter. Daarnaast waren Willem “sigaar” Buitenhuis en o.a. ook Bert van de Dijssel weer van de partij dus zo was de cirkel rond.

Na een aantal jaren trouwde ik met Cindy en we kregen twee prachtige dochters. Ik ging daarnaast darten en besloot, door tijdgebrek, na al die jaren een punt te zetten achter mijn eigen voetbalcarrière. Wat me

bij het voetbal nooit lukte, gebeurde direct in mijn eerste seizoen als darter: we werden kampioen! Ook speelden we in de beker tegen de toenmalige landskampioen (met Niels de Ruiter in de gelederen). Stel je voor D.O.S.C.-PSV, staat toch leuk of niet?

Toen vervolgens het dorps huis plat ging, begonnen we een dartsafdeling bij D.O.S.C. Aangezien je bij een afdeling een voorzitter nodig hebt, maak ik me inmiddels alweer tien jaar nuttig binnen het Algemeen bestuur van onze club en al worden we steeds kleiner als afdeling, toch houden we het nog wel even vol. Zo ook onze competitie speler Harm Hogeboom, die onbewust en ongewild een hoofdrol speelde in een klein stukje D.O.S.C.-geschiedenis. Tijdens de wedstrijd besloot hij een hartaanval te krijgen en stortte ter aarde. Als je het over een omnivereniging hebt als D.O.S.C. dan was dit denk ik het grootste omnimoment in de geschiedenis! Waar de darters hielpen waar ze konden, kwamen er voetballers, dames van de gym en jeu de boulers met de vereiste kunde meehelpen, om vervolgens

de Dolderse brandweer Harm het laatste zetje te zien geven door hem er weer bovenop te helpen. Voor mij één van de meest indrukwekkende gebeurtenissen waar ik bij geweest ben, niet alleen emotioneel, maar vooral doordat echt alles op zijn plek viel en iedereen deed wat hij of zij moest doen of vooral niet doen, heel bijzonder!

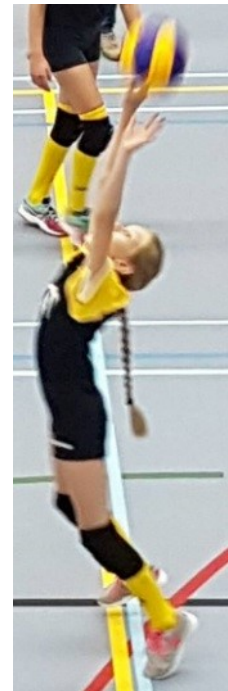
Open Dolderse Toernooien

Zeker ook het vermelden waard zijn de Open Dolderse Toernooien, die elk jaar op de laatste zondag van januari plaatsvinden. Gemiddeld 80 Doldernezen, jong en oud, kruisen dan de dartpijlen met elkaar in een supergezellige sfeer. Inmiddels hebben we de tiende keer aangetikt en gaan we vrolijk verder met organiseren!

Mocht uiteindelijk de dartsafdeling ophouden, waar we niet vanuit gaan, dan kan ik altijd nog gaan volleyballen, wat ik trouw (als enige D.O.S.C.-er en niet volleyballer) doe, bij hun open toernooien, of zie ik me zeker overstappen of aansluiten bij de afdeling petanque. In ieder geval zelf, maar hopelijk samen met

vrouw Cindy, want als ik zie hoeveel vreugde die afdeling aan mijn ouders gegeven heeft in de herfst van hun leven, dan wens ik dat iedereen toe. De volgende generatie, neven Kariem en Nordin (Emam), staan alweer te trappelen, met zus Cora als trouwe vlaggenist en supporter Sabry aan de zijlijn, of als scheids in het veld. Mijn beide dochters zijn gezegend met een volleybaltalent (Kim 5x en Tessa 7x, achter elkaar!!!, kampioen) en blijkbaar kan ik beter coachen dan spelen, met 9x kampioen in 12 seizoenen!

Helaas voor D.O.S.C. wonen wij in Soest en vertonen ze daar hun kunsten, dus het D.O.S.C. virus kan ik niet op hen overbrengen. Echter van deze Broerse is D.O.S.C. nog lang niet af!

Namen zonder rugnummers

Over 70 jaar D.O.S.C.

Loes Scholman-van Nimwegen.

Loes Scholman blikt terug op zeventig jaar verenigingsleven bij D.O.S.C. en herinnert zich deze actieveelingen.

Supportersvereniging Vrienden van D.O.S.C.

Voor 1970 had de supportersvereniging wel 80 leden. Ze haalden oude kranten op wat geld opbracht om de vereniging te steunen. Op de woensdagmiddag gingen de oudjes eropuit om bij diverse mensen het papier op te halen, wat altijd erg gezellig was.

Bij sommige dronken ze koffie of thee, maar later in de middag meestal een glaasje of twee.....

Ja, hoe ze toen thuis kwamen, maakte ze niets uit, het ging om zoveel mogelijk papier, want elke kilo was er één.

Alles met de hand in de aanhanger en later in het bestelbusje gooien, was toen een hele kluit voor de meesten. De opbrengst kwam ten goede aan de vereniging. Het waren dan ook mannen met een heel goed hart voor de club! Een paar namen van toen: de heren Spekman, Evert Verkerk, Broerse, Bertus Griffioen, Theo Scholman, later Rini van Arnhem, voorzitter toen. Jan Oostenbrugge, nu voorzitter, plukte veelal de goldboekjes er tussenuit, sommige plukten de seksboekjes er tussenuit (wat een lol was dat).

Richard Kramer, nu penningmeester en Don Scholman, secretaris, zijn nu ook al jaren actief samen met een vaste kern van mannen, teveel om op te noemen. Hoewel het werk van nu echt een makkie is, moeten er elke 6 weken toch nog 2 x een aantal containers naar boven of van achter naar voren bij de flats aan de

straat gezet, en dan ook nog even zien of alles wel goed bereikbaar is voor de chauffeur! Hulde voor deze mannen!

Breuers?, Janneke v.d. Veen met Tjerkje (Zus genoemd), Tineke, Marian en Gerdie Dangermond en ikzelf Loes van Nimwegen speelden ook wedstrijden. Wie nog meer?

Al deze mensen deden dit niet eventjes, maar jarenlang!

Oude **kantine** met beheerder Henk de Greef en zijn vrouw Hennie, Corrie Scholman, Willy van Mil, Ad en Wil van Denderen achter de bar. Wij, Don en Loes, hebben er onze bruiloft gehouden, net als zovelen. Louis v.d. Oudenrijn stond er jaren, in de keuken Netty Uppelschoten, fam. Dekker, Martin en Inge Spel en de veeeeee vrijwilligers

Terreinknechten

De eerste was volgens mij de heer Loomans van de Pleineslaan. Theo Hofstede van de Willem Arntszlaan, Dik Tuns, Hans Verweij, Sjaak v.d. Veer, Jan Akkerman en Oude Opa v.d. Bor ging heel vroeger geld ophalen langs het veld En...Albert Veldhuizen zie ik de laatste tijd met kleding op de velden bezig! Allemaal mensen met een sport-hart!

Korfbal

Corrie en Gerda Bruinis, de meisjes Gort, Jan Willem Klok, Chris v.d. Dijssel, Bert v. d. Dijssel volgens zijn zeggen een blauwe maandag om zijn meisje wat vaker te kunnen ontmoeten, ha, ha, ha, heerlijk. Peter Voerman?, Paula Hilligenhekken en Johnny, Jan Barten? Mieke

Damesvoetbal

o.l.v. Henk Fledderus, Wanda Sturm, Jolanda Verweij...

Clubblad

Pien Tasseron met haar man Coos, de huiskamer lag bezaaid met dozen papier voor het clubblad, niet-machines etc., later deden we dat in het clubhuis, tig rondjes lopen tot dat je er duizelig van werd, maar het lekkere kopje koffie of thee maakte alles weer goed! Alles had zo zijn charmes.

Schoonmaakploeg

Mevrouw Bonis die de plantjes bijhield, Evert Verkerk, Jan Veerkamp.

Bestuursleden

Hr Willemsen voorzitter, Willem Hooft voorzitter, Willem van Wiggen voorzitter, Jan v. Delft voorzitter. De heer Woltersom penningmeester, de heer Jonkers penningmeester, Sophia Broerse penningmeester, Jan van Buren leden-administrateur.

D.O.S.C. A1 tegen Feijenoord A1 in de Kuip Rotterdam

Walther van der Meer

In het seizoen 1978-1979 maakte elftalleider Alfred van der Vaart bekend dat wij met ons jeugdteam A1 een voorwedstrijd mochten spelen tegen Feijenoord A1 in de Kuip in Rotterdam.

Foto links: Het D.O.S.C. A1 team met v.l.n.r. Pieter Makkinga, Albert van Veldhuijzen, Derk ?, Ed Ligteringen, Cees Nieuwpoort, Richard de Vries, Frits Stinkens, Alfred van der Vaart (leider) en Bart Munnik (assistent leider). Gehurkt v.l.n.r. Peter Koudijs (verzorger), René Pluim, Maarten Sielcken, Gert Renes, Walther van der Meer, Rob Heens en John van Amerongen

Het hele D.O.S.C.- team was in alle staten en we deden 's nachts natuurlijk geen oog meer dicht! Voordat op deze erg warme dag in juni de hoofdwedstrijd Feijenoord - PEC Zwolle gespeeld zou worden, betraden wij als team de heilige grond van de Kuip om tegen onze leeftijdsgenoten (16/17 jaar) van Feijenoord te spelen. De Kuip kreeg de handen om elkaar want het nietige D.O.S.C. uit Den Dolder kwam in de 13^e minuut zelfs op voor-sprong door een pracht doelpunt van John van Amerongen. Helaas moesten wij toelaten dat het grote Feijenoord alsnog met een zwaar-bevochten 3-1 winst in de Kuip aan de haal zou gaan. Maar de ervaring van een wedstrijd tegen Feijenoord in de Kuip spelen nam niemand ons meer af. In 2017 is op het sportpark

van D.O.S.C. de 1^e reünie geweest van de D.O.S.C.-mannen die 40 jaar geleden in de Kuip tegen Feijenoord hebben gespeeld.

Foto onder: De reünie in 2017 van een deel van het A1 team. Met op de achtergrond de einduitslag 3-1 in de Kuip van de wedstrijd Feijenoord A1 – D.O.S.C. A1 Staand v.l.n.r.: Pieter Makkinga, Albert van Veldhuijzen, Ed Ligteringen, Cees Nieuwpoort, Richard de Vries, Frits Stinkens en Bart Munnik. Gehurkt v.l.n.r.: Tommy Jetten sr., Gert Renes, Walther van der Meer en Rob Heens

The advertisement features a collection of Remia Tafelsausen bottles in various colors (yellow, orange, red, white) and sizes (250ml and 100ml). The bottles are arranged around a central text area. Food items include a burger, a corn cob, a plate of vegetables, a plate of fries, and a bunch of tomatoes. The background is a light-colored wooden surface.

NIEUW! TAFEL SAUZEN

VOOR IEDER GERECHT EEN HEERLIJKE SAUS

Geniet van de Remia Tafelsausen, nu in handige knijptube!

Een serie van tien heerlijke sauzen met voor elk gerecht een bijpassende saus. Heerlijk bij gegrild vlees, bij een broodje hamburger of bij de borrel! Probeer ook eens de nieuwe Pittige Cocktail, een romige cocktailsaus met rode pepers!

Voor meer informatie, kijk op www.remia.nl of volg ons op Facebook [facebook.nl/remiafans](https://www.facebook.com/remiafans)

Remia®

